75STE JAARGANG No. 9821

DINSDAG 20 MEI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858. — Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

VANDAAG beslissende dag voor FRANSE REGERING

Straaljagers maken boven Frans gebied propaganda voor generaal De Gaulle

Parijs. — Het is vandaag een beslissende dag voor de Franse regering. De nationale vergadering komt bijeen om de crisis in Algerië te bespreken in het licht van generaal De Gaulles aanbod van gisteren om de regering over te nemen. Er zal gestemd worden over verlenging van de noodbevoegdheden van de regering Pflimlin t. a. v. Algerije. De regering kreeg vrijdag met ruime meerderheid noodbevoegdheden voor het gehele land.

Vandaag ook zal in Algiers een Algerijns comité voor openbaar welzijn worden samengesteld. Afgevaardigden uit alle delen van Algerije hebben samengewerkt tot de vorming van het comité en generaal De Gaulle verzocht om bemiddeling in het geschil met het moederland. Hoewel de vorming van het comité gisteravond in Algiers is aangekondigd zijn de leden nog niet benoemd. Volgens een woordvoerder zal het comité zeker niet een regering zijn. Het leger behoudt alle macht. Het comité moet een band vormen tussen de militaire autoriteiten en de bevolking, aldus de woordvoerder.

Generaal Salan, de hoogste militaire en burgerlijke gezaghebber, heeft de Algerijnse opstandelingen opgeroepen zich over te geven en hun plaats in het nieuwe Franse Algerije weer in te nemen.

Gisteravond werd in Parijs bekendgemaakt, dat sinds 12 mei, het begin van de militaire revolte in Algiers, de activiteit van de opstandelingen in Algerije is toegenomen. Deze mededeling is in strijd met recente berichten uit Algiers, die juist gewagen van een opvallende vermindering van deze activiteit.

Verwacht wordt, dat in het debat van vandaag in de nationale vergadering te Parijs het standpunt van de onderscheidene partijen, na de persconferentie van generaal De Gaulle, verduidelijkt zal worden. In de wandelgangen is de indruk gewekt, dat de kansen van de generaal om de regering over te nemen, met goedkeuring van het parlement, door zijn verklaring van gisteren zijn gestegen.

Afgevaardigden toonden zich opgelucht door de verklaring van De Gaulle, slechts op constitutionele wijze aan het bewind te kunnen komen.

De Gaulle zei gisteren, dat het huidige partijstelsel had gefaald en de enorme vraagstukken waarvoor Frankrijk staat, in het bijzonder de Algerijnse kwestie, niet kan oplossen. Na zijn persconferentie zei De Gaulle, naar zijn woonplaats terug te zullen keren en ter beschikking van het Land te blijven.

Het orgaan van de communistische partij „L'Humanité", heeft in een extra editie na De Gaulles persconferentie de arbeiders, die gisteren een reeks proteststakingen op touw zetten opgeroepen, paraat te zijn teneinde „het fascistische komplot" een halt toe te roepen.

Verschillende Zwitserse bladen meldden vandaag uit Franse bron te hebben vernomen, dat generaal Chassin van het Franse leger, die door de regering-Pflimlin in huisarrest was gesteld, aan de politiebewaking is ontsnapt en sinds tien dagen is ondergedoken. Generaal Chassin, die voorzitter is van de vereniging van oudstrijders in Indochina, werd kort voor het ontslag van generaal Ely als chef van de generale staf van zijn functie ontheven.

De generaal, aldus de Zwitserse bladen, staat thans aan het hoofd van een commissie van openbaar welzijn in het zuiden van Frankrijk, dat door middel van pamfletten, die door vliegtuigen worden verspreid, en op andere manieren aanspoort tot een opstand.

De Franse politicus Soustelle heeft maandag tot een juichende menigte van 30.000 personen te Boefarik in Algerië gezegd, dat de beweging die een week geleden is begonnen, uniek is in de geschiedenis van Algerië.

Het volk heeft getoond, dat het Frans wil blijven en het is opgestaan om duidelijk te maken, dat Algerië nooit van Frankrijk zal worden gescheiden.

Omstreeks het middaguur van gisteren voerde een vijftiental straaljagers, die uit het oosten kwamen, een vlucht uit boven Straatsburg en verschillende andere plaatsen aan de Beneden-Rijn uit in de formatie van het „Kruis van Lotharingen", het symbool van de vrije Franse strijdkrachten, waarvan de leider generaal De Gaulle was.

Tezelfdertijd voerde en gelijk aantal vliegtuigen een vlucht uit boven Metz, eveneens in de formatie van het Kruis van Lotharingen.

Spoetnik III bevestigt Amerikaanse waarnemingen

Moskou. — Professor Tsjebotaref van de akademie van wetenschappen te Leningrad schrijft in het tijdschrift „Sovjet-Rusland", dat de waarnemingen van Spoetnik nummer drie de Amerikaanse waarnemingen hebben bevestigd volgens welke de kosmische straling in de ruimte intensiever is dan tot nog toe werd aangenomen. Daarom zullen de geleerden eerst moeten zoeken naar metalen, die de mens voor de inwerking van die straling kunnen vrijwaren voordat de mens zich in de ruimte gaat wagen. Ook het probleem van het terugkeren op aarde is nog niet opgelost, aldus de professor.

Hedenmorgen vond in de kerk van S a Roza een zeldzame gebeurtenis plaats. Veertig parochianen — allen ongeveer 60 jaar oud — herdachten d dag, dat zij een halve eeuw geleden hun Eerste Heilige Communie deden. Ook thans gingen ze weer gezamenlijk ter Heilige Tafel, terwijl het meisjeskoor hetzelfde lied zong, dat 50 jaar geleden werd gezongen. Een ontroerend moment, zowel voor de groep communicanten, als voor allen, die deze zeldzame plechtigheid bijwoonden. Op de foto: de communicanten met links pater Fick en rechts pastoor Jansen.

REGERINGSCRISIS in VENEZUELA geëindigd

Land zal volgens Larrazabal op democratische wijze bestuurd worden

Caracas. — De regeringscrisis in Venezuela is gisteravond geëindigd. Dr. Edgard Sanabria en dr. Arturo Sosa zullen de plaats innemen van de twee leden van de burgerlijke en militaire junta die in het weekeinde zijn afgetreden. Sanabria was secretaris van de junta en Sosa minister van financiën. De twee afgetreden leden, Mendoza en Lamberti, hebben medegedeeld, dat zij de reden voor hun besluit later zullen bekend maken.

Door de betrekkelijk snelle vervanging van de afgetreden leden der junta kan worden aangenomen, dat de crisis is opgelost. Voordat president Larrazabál zijn radiotoespraak hield was er geen sprake meer van een collectief ontslag van het kabinet.

Intussen is er nog geen regeling getroffen voor het deelnemen door de politieke partijen aan de voorlopige regering. De „Democratische Actie", de belangrijkste politieke partij, zal binnenkort haar houding wat dit betreft bekend maken, maar waarnemers hebben opgemerkt, dat geen enkele vertegenwoordiger van deze partij aanwezig was bij de redevoering, die Larrazabál gisteravond heeft gehouden, en ook niet bij de daaraan voorafgaande plechtigheid.

Verder is een persconferentie, die president Larrazabál onmiddellijk na zijn toespraak zou houden, niet doorgegaan, alhoewel bepaalde punten in de brieven, waarin Mendoza en Lamberti hun ontslag hebben aangeboden, ophelderingen noodzakelijk maken, die alleen het hoofd van de voorlopige regering kan verschaffen.

Tenslotte, aldus AFP, is nog steeds niet bekend, wie de vervangers zullen zijn van de minister van financiën Sosa en van de ambassadeur te Washington Hector Santaella.

In een radiotoespraak heeft de voorzitter van de Venezolaanse regeringsjunta, Larrazabál, opnieuw als zijn voornemen te kennen gegeven, dat het land op democratische wijze zal worden bestuurd. Hij deelde tevens mede, dat de tekst van de kieswet vrijdag zal worden afgekondigd.

New York Times:

De Gaulle kan legaal aan de macht komen

New York. — De New York Times meent, dat generaal De Gaulle, hoewel hij het huidige partijstelsel verfoeit, en zich voor afschaffing ervan uitspreekt, ongetwijfeld op wettige wijze aan de macht verkiest te komen. Maar dit zou hij alleen kunnen doen als de regering-Pflimlin aftreedt, president Coty hem vervolgens tot premier aanwijst en als de nationale vergadering niet alleen hem maar ook zijn voorwaarden voor de overdracht van alle bevoegdheden aan hem aanvaardt en instemt met haar eigen ontbinding. Dit zou de weg openen voor onderdrukking van de partijen en wellicht naar een volksstemming over een nieuwe grondwet, die het soort bewind vestigt dat generaal De Gaulle in gedachten heeft: een „presidentiële" regering met sterke uitvoerende macht, gesteund door een „nationale concentratie" die boven de partijen zou staan.

„Dit is de weg waarop Hitler legaal aan de macht kwam en hoewel generaal De Gaulle geen Hitler is, is er geen andere manier voor hem om de macht aan zich te trekken dan door extralegale en extra-constitutionele manieren van een staatsgreep..."

In deze toestand zal het leger de beslissende stem hebben, zo oordeelt de New York Times. Als dit de regering in Parijs trouw blijft zal de Algerijnse rebellie spoedig afgelopen zijn. Als daarentegen het actieve deel van het leger generaal De Gaulle als „bemiddelaar" tussen Parijs en Algiers steunt, zou de toekomst er inderdaad somber uitzien, zo meent het Amerikaanse blad.

Prins BERNHARD bracht bezoek aan EISENHOWER

Washington. — Prins Bernhard heeft maandag een bezoek gebracht aan het Witte Huis in Washington en circa 25 minuten gesproken met president Eisenhower.

De prins zei na afloop van het bezoek, dat hij met de president alleen maar herinneringen had opgehaald en dat het een zeer prettig bezoek was geweest. De president zag er zeer goed uit, zo zei prins Bernhard.

De beroemde zingende pater „Père Duval" heeft dezer dagen in Amsterdam van hem opgenomen gramofoonplaten verkocht en gesigneerd. Uiteraard bestond hiervoor grote belangstelling.

B C van Curacao betwist het land de bevoegdheid tot verhogen van inkomens of lonen

Willemstad. — Het Bestuurscollege van Curaçao heeft hedenmorgen de volgende officiële bekendmaking gepubliceerd.

In verband met de mededeling van de Regeringsvoorlichtingsdienst inzake verhoging van inkomens en lonen van personen in ovrheidsdienst, deelt het Bestuurscollege mede, dat het Land voor de ambtenaren en werklieden- arbeiders van het eilandgebied geen enkele bevoegdheid heeft tot vaststelling van enige verhoging van inkomens of lonen.

De mededeling, dat **het land** besloten heeft, in verband met de verhoogde kosten van levensonderhoud de inkomens en lonen van **alle** personen in overheidsdienst te verhogen, is dan ook niet juist.

Het Bestuurscollege maakt hierbij bekend, dat besloten is:

1. de inkomens van de ambtenaren en de lonen van de arbeiders en werklieden van dit eilandgebied worden met 5% verhoogd;
2. de kindertoelage van de arbeiders en werklieden van dit eilandgebied wordt eveneens verhoogd van ƒ 2,50 tot ƒ 3,— per kind per week;
3. indien het totaal inkomen van een gehuwde arbeider of werkman beneden een bepaald minimum blijft, wordt daarenboven op sociale gronden een extra-toeslag uitbetaald;
4. de laagste loonschaal van de volwassen arbeiders en werklieden wordt verhoogd;
5. de hierboven genoemde voorzieningen gaan in per 1 januari 1958, terwijl de uitbetaling — rekening houdende met deze terugwerkende kracht — eind juni as. plaats vindt.

Inkomens en lonen van ambtenaren en gouvernementswerklieden verhoogd

Willemstad. — In verband met de verhoogde kosten van levensonderhoud heeft het Land in overleg met de Eilandgebieden besloten om gerekend te zijn ingegaan de eerste januari 1958 de inkomens en de lonen van alle in Landsdienst zijnde ambtenaren, arbeidskontraktanten daaronder begrepen gouvernementswerklieden en arbeiders met 5 procent te verhogen. Onder inkomen wordt ten aanzien van de ambtenaren verstaan de basisbezoldiging plus duurtetoeslag.

Hoewel het streven erop gericht was reeds aan het einde van deze maand de toegekende verhoging uit te betalen, zal dit echter door de vele daaraan verbonden administratieve handelingen pas tegen eind juni kunnen plaatsvinden.

Voorts werd besloten over te gaan tot verhoging van de aan de gouvernementswerklieden en arbeiders toegekende kindertoelage en wel als volgt:

Voor hen die in dienst zijn van het land en werkzaam zijn in Eilandgebieden Curaçao en Aruba, van ƒ 2,50 per kind per week tot ƒ 3.—.

Voor hen die in dienst zijn van het Land en werkzaam zijn in de Eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden van ƒ 1,25 per kind per week tot ƒ 1,50.

Met de Eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden wordt thans overleg gepleegd om aan de Eilandswerklieden en arbeiders een gelijke verhoging van de kindertoelage toe te kennen.

Ook de verhoging van de kindertoelage zal met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1958 plaatsvinden.

Tenslotte kan nog worden medegedeeld, dat maatregelen in overweging zijn om in de lonen van de laagst betaalde werklieden en arbeiders enige correcties aan te brengen.

HAMMARSKJOELD tot Amerik. gouverneurs:

Geen aards land mag bestuur over PLANETEN aan zich trekken

Ruimte dient alleen op vreedzame wijze te worden gebruikt

Miami. — De secretaris-generaal van de Ver. Naties, Hammarskjoeld, heeft verklaard te hopen dat de algemene vergadering in de komende herfst zal instemmen met het „grondbeginsel" dat geen enkel aards land het bestuur over planeten aan zich mag trekken.

In een rede op de jaarlijkse conferentie van Amerikaanse gouverneurs te Miami zette hij maandag uiteen, dat het in het belang van de gemeenschap der volken zal zijn als de ruimte alleen op vreedzame wijze wordt gebruikt en in het belang van de gehele mensheid.

Als de algemene vergadering, die op 16 september bijeenkomt, de eerste stappen zou doen om tot een internationaal orgaan voor dit doel te komen, zouden de regeringen een waardevolle basis leggen voor een toekomstige internationale ontwikkeling van het gebruik van de ruimte, aldus Hammarskjoeld.

Wat de radioaktieve straling betreft, merkte de secretaris-generaal op, dat hij aan de algemene vergadering zal voorstellen de wetenschappelijke commissie te laten voortbestaan, die deze zomer een samenvatting zal publiceren van alle huidige wetenschappelijke kennis op het punt van de radio-aktiviteit. Voorts wil Hammarskjoeld voorstellen het werkterrein van de commissie uit te breiden, om de doelmatigheid ervan te vergroten.

Over de kernproeven zeide Hammarskjoeld te hopen, dat men nu tot technische bestudering van een controlestelsel voor een algemene staking van kernbomproeven zal komen. (De Sovjet-Unie heeft onlangs in beginsel met een Amerikaans voorstel hiertoe ingestemd.)

Waarnemers merken op, dat de secretaris-generaal de afgelopen dagen over de kweste der kernproeven druk overleg heeft gepleegd met vertegenwoordigers van de vier grote mogendheden en Jauan en Canada — de belangrijkste leden van de Veiligheidsraad en de ontwapeningscommissie.

Britse en Amerikaanse oorlogsschepen naar het oostelijk deel van de Middellandse Zee

Valetta. — Britse oorlogsschepen zijn op weg naar het oostelijke deel van de Middellandse Zee, om, als dit nodig mocht zijn, Britten uit Libanon te evacueren. De Britse Marine heeft bekendgemaakt, dat NAVO oefeningen houdt, waarvan de schepen vandaag gaan deelnemen, nu in het oosten in plaats van in het westen van de Middellandse Zee zullen worden gehouden.

Ook de Verenigde Staten treffen voorbereidingen om, zo nodig, tot de evacuatie van Amerikanen uit Libanon te kunnen overgaan. Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse luchtmacht zijn de eerste van een groep van veertig Globemaster toestellen van Amerikaanse bases in Bonn aangekomen.

Uit Beiroet is zondagavond gemeld, dat in Tripoli 700 opstandelingen zich na een gevecht van 7 uur aan regeringstroepen hebben overgegeven. Een oppositie-lid van het Libanese parlement verleende zijn bemiddeling bij de overgave.

De Libanese autoriteiten stellen een onderzoek in naar berichten dat operaties van de opstandelingen in het gebied van Tripoli onder leiding zouden staan van acht Egyptische officieren.

Libanon heeft besloten een protest in te dienen bij de Arabische Liga tegen de Verenigde Arabische Republiek „wegens aansporing van het Libanese volk tot onwettige daden". Van officiële zijde is gezegd, dat Libanon verbreking van de betrekkingen met de Verenigde Arabische Republiek zou overwegen als het protest geen onmiddellijke uitwerking zou hebben.

Peruaanse bankbedienden vonden deuren gesloten

Lima. — De bankiers in Peru hebben geweigerd hun deuren te openen voor de bedienden, die besloten na een staking van een maand naar het werk terug te keren. De bankiers verklaarden, dat zij pas zullen openen, wanneer de stakers hebben afgezien van hun eis, dat hun de tijd, dat zij in staking waren, worden uitbetaald.

PAUS sprak tot NAVO-Commissie

Vatikaanstad. — Paus Pius heeft zondag een toespraak gehouden tot leden van de defensiecommissie van de NAVO.

Het is droevig te denken, dat er mensen zijn, die de rechten willen afnemen van anderen, die deze rechten bezitten krachtens de ingeschapen waardigheid van hun persoon, aldus de Paus, zeker, men moet de realiteit onder ogen zien. Maar tegelijkertijd moet men met vertrouwen en optimisme voortwerken om zover te kunnen komen, dat de bescherming en verdediging verzekerd kunnen worden met een minimum aan strijdkrachten en dat de weg van de waarheid en de gerechtigheid, die voor allen gelijk zijn, met volharding gevolgd zal worden door hen, die de zware taak hebben de volkeren te leiden naar het uiteindelijke doel: een duurzame vrede, zo vervolgde de Paus.

Is het niet droevig te denken, dat een dergelijke verdediging noodzakelijk is?, zo vroeg Paus Pius tenslotte, doelend op de NAVO.

Nationale districtswedstrijden van Nederl. Padvinders

Willemstad. — De aktieve Distriktsstaf van de Nederlandse Padvinders, Distrikt Curaçao, organiseerde voor het eerst weer sinds enkele jaren, de Nationale Distriktswedstrijden gedurende het afgelopen weekend op Zuikertuintje. Voor dit jaarlijks evenement werd door elke groep zijn beste patrouille afgevaardigd.

Onder leiding van de commissarissen Bob Fijnje en J. Getrouw, kwam een tiental patrouilles, ruim 60 man bijeen, om in een week-endkamp, te kampen om de titel van de beste patrouille van het distrikt. Een patrouille bestaat uit 6 tot 8 padvinders onder leiding van een patrouilleleider (afgekort P.L.) en zijn assistent (A.P.L.).

Het programma vermeldde vanaf het begin tot het einde verschillende aktiviteiten, waarvoor punten behaald kon worden.

Eerst vond de persoonlijke inspektie plaats en daarna werden de volgende wedstrijden gehouden: knopenrace, E.H.B.O.-race, sjorringenrace en een kookrace. Bij de eerste drie werd voornamelijk gelet op snelheid, net en correct werk.

Door deze wedstrijden worden de eigenschappen en vaardigheden, die in het later leven van deze jongens van groot nut zullen zijn, getest, gestimuleerd en verhoogd, wat tevens een verhoging van het peil van het gehele distrikt betekent. Dit is zeer belangrijk in deze meer dan 700 leden tellende, bij uitstek opbouwende, Curaçaose Jeugdbeweging, dat op het punt staat wederom uitgebreid te worden met twee groepen van elk 50 jongens.

De heer KOREMAN overleden

Willemstad. — Vannacht overleed op 47-jarige leeftijd de bekende manager van Old Dutch (vroeger van Chobolobo) de heer C. Koreman door een plotselinge hartaanval.

De overledene, die zich in 1928 op Curaçao vestigde, laat een vrouw en 2 kinderen, een jongen en een meisje, achter.

De begrafenis zal hedenmiddag om 16.30 op de R. K. begraafplaats aan de Rodeweg plaatsvinden.

Groeten uit Holland

Willemstad. — Hedenavond zal Radio Hoyer I om 18.00 uur en Radio Hoyer II om 18.40 uur enkele groeten uitzenden van in Nederland studerende Antillianen.

Het programma is opgenomen te Heythuizen (Limburg) in pensionaat St. Elisabeth, waar Jeanette Hailand. Cynthia Esser, Vita Frans, Agnes Margaritha, Greta Girigorie, Helen Royer, Vivian Royer en Myrna Marchena groeten hebben uitgesproken.

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 6 lichte aanrijdingen met een totaal schade van ƒ 7000.—.

Flessen goolers

Willemstad. — Om 23.00 uur gisteravond vond ter hoogte van de Mambo bar een vechtpartij plaats waarbij met flessen werd gegooid. Een der flessen trof een guitaar van de persoon die de vechtpartij bij de wacht kwam melden. Toen de politie arriveerde waren de daders verdwenen.

Na de KVP gaat nu ook de DP een banket houden

Willemstad. — Op alle mogelijk gebied worden er tegenwoordig onder de politieke partijen op Curaçao aktiviteiten ontplooid in verband met de komende verkiezingen.

Brachten wij gisteren een uitgebreid verslag van het K.V.P.-banket op Piscaderabaai, heden vernemen wij, dat, in navolging van deze K.V.P.-gewoonte, ook de D.P. een soortgelijke banket gaat houden, en wel voor haar Surinaamse leden.

Bedoeld banket wordt op 31 mei gehouden en moeten wij „La Prensa" geloven, dan zal de voltallige ministerraad van de Nederlandse Antillen (inclusief de heer E. A. Booi?) aan dit banket, hetwelk in „Centro Democratico" gehouden wordt, deelnemen.

In tegenstelling tot het K.V.P.-banket echter, dat 50 gulden per couvert kost, zal het „democratische" banket tien gulden per persoon kosten....

Fair van „TROPICAL SOCIETY"

Willemstad. — De fair, die door de vereniging „Tropical Society" zal worden georganiseerd op het KSC-terrein op 6, 7 en 8 juni zal de naam dragen van „Feria Casino Tropical". De bezoekers zullen van vele attracties kunnen genieten, die een genotvolle avond garanderen. Naast de schiettent is er ook korfbal, roulette, ping-pong en ringwerpen, terwijl verschillende artisten zullen optreden. Er staan nog enkele verrassingen op het program, die echter later zullen worden bekend gemaakt

S. P. K. S. - DINER uitgesteld

Willemstad. — Het bestuur van de S.P.K.S. verzoekt ons mede te delen, dat het S.P.K.S.-diner, dat uitsluitend uit Surinaamse gerechter zal bestaan, verschoven is van woensdag 21 mei as. naar zaterdag 31 mei as. des avonds om 20.30 uur.

J. VAN TOORN vertrokken

Willemstad. — Hedenmiddag is de heer J. van Toorn, secretaris van het eilandgebied Curaçao met de „Bio Bio" van de Johnson Line naar Nederland vertrokken.

C.C.C. - kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat elke dinsdag om kwart over negen 's avonds door de Curom wordt uitgezonden, zal er deze week een causerie worden gehouden door dr. Carlos Gonzalez Nuñez, director del Instituto de Investigaciones Botênicas y Zoölogicas de la Universidad de Santo Domingo, tijdelijk medewerker aan het Caraibisch Mariën Biologisch Instituut alhier. Het onderwerp van deze causerie, die in het Spaans wordt gehouden, luidt:

„El instituto del biologia marina del Caribe y su importancia para el mundo cientifico de America.

Politie Journaal

Willemstad. — De politie verleende gisteren 10 maal assistentie en deelde in totaal 14 p.v.s uit.

West End:
„La Escondida" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
„La ciudad de los niños" om 7 en 9 uur.

Roxy:
„Casta Diva" om 7 en 9 uur.

J. P. F.-Nieuws
Vergadering bestuur J. P. F. en vijkcommissies hedenavond.

Curaçao Camera Club.
Heden. tweede wedstrijdavond Onderwerp: „Curaçaos landschap" Plaats jeugdgebouw van de Prot. Gem. Emmastad aanvang 20.30 uur.

Club de West Nieuws.
Donderdag 22 mei Canasta drive in het clubgebouw te Hato.

Baseball Nieuws:
In het Rif-stadion:
Hedenavond 18.00 uur Antillanos — Suffisant Boys.
om 20.30 uur Dept. Venezuela — Rocket.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:

—Verpleegster in Mirpurkhas—

(Van een medewerker in Nederland)

Mej. F. Moorman

Wanneer ik mijn beslissing nog eens moest nemen, dan zou ik geen moment aarzelen hetzelfde nog eens te doen. Dat zegt mej. F. Moorman uit Goor, die begin 1948 voor het eerst als lekeverpleegster vertrok naar de missie van Mgr. A. van Miltenburg O.F.M. in het Aartsdiocees Karachi in Pakistan. Eind februari hoopt ze thans voor de derde keer te vertrekken en ze zal het doen met een blijmoedig gezicht, want, zo zegt ze, al is het verpleegwerk er uiterst moeilijk, het geeft ook verbazend veel voldoening.

Van Twente naar Pakistan is een hele stap en het meisje, dat in het begin van de tweede wereldoorlog het r.-k. Ziekenhuis in Enschede binnenstapte, om er als leerling-verpleegster te worden opgeleid, zal toen zeker niet hebben gedroomd, dat ze nog eens ooit de zieken in het missieziekenhuis in het Pakistaanse Mirpurkhas zou gaan verplegen. Toch kwam het zover en wel dank zij de activiteiten van een kapelaan te Goor, een familielid van Mgr. van Miltenburg. De kapelaan wist van de pogingen, die de missiebisschop had aangewend om in Europa zustercongregaties te bewegen zich voor de missie in Pakistan in te zetten. Deze pogingen bleven zonder resultaat en zo groeide het denkbeeld het te proberen met lekeverpleegsters, zoals dat voor de laatste oorlog ook in Afrika al eens was gebeurd.

Binnen een week, nadat een in Enschede werkzame, maar uit Goor afkomstige collega van mej. Moorman „ja" had gezegd, deed zij hetzelfde en zo vertrokken mej. G. Pierik en mej. F. Moorman in januari 1948 naar Pakistan, waar thans 19 lekeverpleegsters, 2 administratrices, 1 sociaal werkster en 2 mannelijke en 2 vrouwelijke doktoren in de missie werkzaam zijn. Van deze 26 personen werken er 16 in het missieziekenhuis in Mirpurkhas, dat 100 bedden telt en waar verder nog vele inlandse meisjes werkzaam zijn. Ofschoon Mirpurkhas met zijn 40.000 inwoners slechts 200 katholieken telt, heeft het missieziekenhuis nooit over gebrek aan patiënten te klagen. Maar daarom, aldus mej. Moorman, is ons ziekenhuis voor onze missie ook van zo grote betekenis, omdat we middels dit instituut metterdaad kunnen laten zien, dat christendom naastenliefde betekent. En deze stelregel geldt in feite voor heel het Aartsdiocees van Mgr. van Miltenburg, dat 490.000 km2 groot is en waar 90 priesters de zorg hebben voor de 39.229 katholieken onder de 8 miljoen inwoners.

Maar meer nog dan verpleegsters, komt het Aartsbisdom onderwijskrachten tekort. Het vorig jaar begonnen de dames Lies Denissen uit Wychen en Greet Poiesz uit Steenwijk een missieschooltje in Khairput, maar wat moet men met zijn tweeën beginnen met tweehonderd kinderen? Daarom, werk is er nog genoeg en wie er niet van griezelt zijn biefstuk door de slager te Mirpurkhas met een mes tussen zijn tenen te zien afsnijden, terwijl de goede man zittende, met zijn handen de bout vasthoudt, kan in Pakistan direct aan de slag gaan.

Natuurlijk komt men er niet in een geciviliseerde omgeving. Het ontwikkelingspeil is nog laag. Zeker driekwart van de bevolking kan lezen noch schrijven en de helft van Mirpurkhas' inwoners woont in lemen hutten. De kamers in de uit steen opgetrokken huizen worden door meerdere gezinnen bewoond. Haar vakantie benut mej. Moorman overigens met te proberen wat geld los te kloppen. Daarbij is ze tot de conclusie gekomen, dat wanneer je in een kloosterkleed als missiewerker of werkster-op-vakantie geld voor je missie-object vraagt, dit klaarblijkelijk veel meer imponeert dan wanneer je hetzelfde als leek doet.

Voor wie dit misschien enigszins vrijmoedige maar goedbedoelde commentaar van deze verpleegster wil logenstraffen, vermelden we haar gironummer: 553293 t.n.v. mej Moorman, Grotestraat 24 Goor.

Politieman ALBERTO HANSEN besluit 50-jarige carrière

Oranjestad. — In de politiekantine werd een ambtelijke carriere besloten van vijftig jaar onafgebroken dienst. Dat gebeurde met een hartelijk afscheid, bijgewoond door het nagenoeg voltallige politiekorps en wel van de negen en zestigjarige Alberto Hanson.

De jubilaris met links de tijdelijk gezaghebber drs De Boer en rechts de waarnemend commissaris van politie, de heer Stuvel.

Het is een zeer grote zeldzaamheid, dat een ambtenaar een zo langdurige en trouwe dienstijver aan de dag legt en om dit feit nog eens te beklemtonen was, namens het bestuurscollege, de tijdelijk-gezaghebber van Aruba, de heer de Boer naar de kantine gekomen om aldus op persoonlijke wijze afscheid te nemen van de heer Hanson.

De heer Hanson werd bij dit afscheid vergezeld door drie van zijn dochters en een zoon, die speciaal uit Curaçao was overgekomen.

Drs. de Boer wenste de heer Hanson geluk met een zo eervolle carriere bij de overheid en bracht namens het bestuurscollege dank over voor de onvolprezen dienstijver van de heer Hanson. Spreker stelde de heer Hanson ten voorbeeld aan alle andere ambtenaren en sprak de wens uit dat het de krasse Hanson en zijn echtgenote (die helaas door ziekte verhinderd was aanwezig te zijn) gegeven zal zijn nog vele jaren van dit meer dan verdiende pensioen te genieten.

Tweede spreker was de wnd. commissaris van politie, de hoofdinspekteur H. Stuvel, die in het kort de zeerlange loopbaan van de heer Hanson memoreerde.

Alberto Hanson werd op 23 september 1889 te Curaçao geboren. Op 15 mei 1908, ruim vijftig jaar geleden, trad hij in overheidsdienst als vrijwillig soldaat

Hij kreeg hierbij het toen geldende handgeld, de kapitale som van ƒ 50.—. In 1913 werd de heer Hanson gedetacheerd bij de Koninklijke Marechaussee.

Van zijn plichtsbetrachting getuigde de koninklijke onderscheiding, welke hem op 1 juli 1914 werd verleend: de bronzen medaille, met daaraan verbonden een gratificatie van ƒ 12.—. In 1921 huwde hij met mej. Marcera van Bonaire.

Op 14 mei 1923 zou zijn ambtelijke carrière feitelijk hebben moeten eindigen, want de diensttijd was volbracht en de heer Hanson kon aanspraak maken op pensioen. Het niets-doen lag echter niet in de aard van de werkzame Hanson en 2 juli, een dag na pensionering dus, tekende hij een nieuw dienstverband. In de dertig jaren, die volgden, maakte de heer Hanson de zich snel opeenvolgende organisaties en reorganisaties mee, van burger- tot militaire politie en weer tot burgerpolitie, maar wat er al in het korps veranderde, de toewijding van de heer Hanson en de nauwgezetheid waarmee hij zijn taak vervulde bleven hetzelfde. In 1934 volgde zijn overplaatsing naar Aruba. In 1940 een eervolle bevordering bij „keuze" en in datzelfde jaar een tweede koninklijke onderscheiding, de zilveren medaille van de orde van Oranje Nassau.

Een voorbeeldig politieman was de heer Hanson. De heer Stuvel kon memoreren hoe in deze vijftigjarige carrière niet één enkele straf werd ingeschreven in het conduiteboek, hoe hij nimmer mopperde en altijd bereid was, om zonodig, overwerk te verrichten. De heer Hanson was een voorbeeld evenzeer van betrouwbaarheid, als van vasthoudendheid.

Tot slot bracht de heer Stuvel mede namens de hoofdcommissaris van politie (die verhinderd was) en ook namens de Procureur Generaal en de subst. Officier van Justitie op Aruba de gelukwensen over.

Tenslotte kon de heer Stuvel namens het gehele personeel een schitterend en welkom geschenk aanbieden,n.l. een televisietoestel, waarmee de heer Hanson, diep onder de indruk van de hartelijke woorden en loftuitingen, zeer ingenomen bleek te zijn.

Tenslotte sprak nog de heer J. van Marion, inspekteur van politie en de onmiddellijke chef van de heer Hanson. Spreker beklemtoonde hoe aan dit byzondere jubileum een hoogstaande levenssfeer ten grondslag ligt. Geen moment kwam het zelfs maar bij de heer Hanson op om op grond van zijn exceptioneel lange diensttijd bepaalde voorrechten op te eisen. Indien zijn chefs spontaan bepaalde faciliteiten wilden verlenen, kwamen er zelfs protesten van zijn kant. Met recht was en is de heer Hanson een voorbeeld voor een ieder, aldus de heer van Marion.

Na deze „officiële" huldiging was er gelegenheid voor een persoonlijk afscheid en gingen koffie, bier en feestsigaren rond. Er heerste al spoedig een geanimeerde stemming, waarbij de tijdelijk gezaghebber en de heer Stuvel er de tijd voor namen om van de heer Hanson het een en ander te horen over zijn wel zeer rijke ervaringen gedurende een halve eeuw van trouwe dienst.

Aanbieding BOLIVARBEELD in V.S. uitgesteld

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft meegedeeld, dat de officiële plechtigheid van de aanbieding van een standbeeld van de bevrijder Simon Bolivar door de Venezolaanse regering aan de regering van de Verenigde Staten in gemeen overleg is uitgesteld.

Een woordvoerder van het State Department zei, dat dit besluit in verband staat met de ministeriële crisis in Venezuela en niet met de incidenten, die plaats vonden tijdens het bezoek van vice-president Nixon aan dat land.

—:—

Rome. — Paus Pius de Twaalfde heeft zaterdag een schram aan een vinger van zijn rechterhand opgelopen, toen hij voorwerpen zegende die bezoekers tijdens een audiëntie in een hal van het Vaticaan naar hem uitstaken. De lijfarts van de Paus, prof. Ricardo Lisi, die naast hem stond, heeft het wondje direct ontsmet en verbonden.

ARUBA

De Watervoorraad

Oranjestad. — De waterreserve nam de afgelopen dagen opnieuw met 260 ton af en s thans nog slechts 8620 ton.

Machete besliste woordenwisseling

Oranjestad. — Bij een woordenwisseling tussen een wachtsman en een controleur op het werk aan de nieuwe waterfabriek te Balashi, won de wachtsman zich zodanig op, dat hij een machete greep en hiermede de controleur te lijf ging. Met een ferme houw kapte hij de rechterhand van de controleur nagenoeg af. De controleur werd naar het hospitaal gebracht en de wachtsman naar de politiewacht. Een nader onderzoek wordt ingesteld.

—:—

Parijs. — In het gebied van Parijs zijn in de afgelopen drie weken negentig leden van het Algerijnse bevrijdingsfront gearresteerd, aldus is door de politie bekendgemaakt.

Curacaoensia

Een maisstamper, gemaakt van de stam van een palmboom.

De tien steentjes

Ruim veertig jaar geleden vertrok Matilio naar Cuba om te werken. De armoede dwong hem. Zijn vader toonde zich bij het afscheid zeer bedroefd. Matilio zei hem: „Vader, huil niet, ik ga met God".

Toen ging vader even de koraal in, raapte tien steentjes op, deed ze in een doekje, en gaf ze zijn zoon: „Hier, dit zijn de tien geboden, neem die op al je wegen mee".

Zeven jaar is Matilio weggebleven en heeft zich aan de tien geboden gehouden. Uit piëteit bewaart hij de steentjes, achter de spiegel. En hij heeft zijn familie verzocht ze hem mee te geven in zijn doodskist. Mocht dit worden vergeten, dan moeten ze het zakje met de steentjes in het zand boven zijn graf begraven.

Een hardnekkig verhaal

In Tolo, op Bonaire, zo zegt men, ligt ergens een reuzenketting, zo groot, dat een mens niet in staat is één schakel op te tillen. Sommigen beweren, dat hij op de Brandao ligt. Niemand kan je aanwijzen waar hij precies ligt; niemand heeft hem ooit gezien, en toch heb ik jaren achtereen gehoord, dat er in Tolo een reuzenketting ligt.

Gènè

Laat mij het eens wagen iets te vertellen over het gènè, de oude taal van onze eilanden, die bijna uitgestorven is.

De naar de West aangevoerde slaven waren reeds slaaf in Afrika's westkust. Gevangen en bijeengedreven in reservaten aan de kust, wachtten zij de boten af, die hen kwamen halen. In die reservaten leefden vele groepen, die elkander niet verstonden. Mogelijk is daar reeds enigermate een communtaal ontstaan. Op de boot werd weer een nieuwe gemeenschap gecreëerd. Mogelijk heeft die communtaal zich aldaar verder ontwikkeld.

Op onze eilanden aangekomen bezaten deze mensen zeker een eigen taal. Zeer snel echter en op een onnaspeurbare wijze leerden zij daarnaast het papiaments, iets wat des te wonderbaarlijker is, daar de meesten van hen in vrij afgesloten gemeenschappen bijeenwoonden.

Die eigen taal, het gènè, heeft zich niet kunnen handhaven, hoewel het nog lang als geheimtaal dienst deed. Thans is er geen mens meer die het gène spreekt. Niemand kan een in het papiaments gedane mededeling ook in het gène uitspreken. De resten zijn: werkliedjes, vaststaande uitdrukkingen, enkele zinnen uit het dagelijks leven, een paar zeer korte tweegesprekken en een of ander losse woord.

Het aantal werkliedjes is groot, ik durf me nog aan geen schatting te wagen. Er zijn ook schund-liedjes bij, gericht aan de shon en handelend over zijn wandaden. De slaven mochten namelijk in het bijzijn van de heer niet spreken. Zingen was altijd toegestaan, daar rytmische zang de werkprestatie verhoogde. De slimme slaven luchtten graag hun hart in quasi-werkliedjes, waarin zij met een vriendelijk gezicht de naderende heer uitscholden.

De taal heet gènè of gení, waarschijnlijk van: guinees; of lenga 'i luango, naar een bepaalde stam; of lenga macamba, waarvoor geen uitleg te geven is. In het nederlands kan men spreken geheimtaal, of, met een heel breed woord, van: afrikaans.

Paan. — De hoofdstad van Karen-Staat in Birma, Paan, is door een brand gedeeltelijk verwoest, aldus is in Rangoon vernomen. Driedui-zend woningen zijn in vlammen opgegaan. Er is slechts een dode te betreuren. Drie plunderaars zijn door een menigte om het leven gebracht.

Vroeg beginnen met regelmatige verzorging

Goede melktanden gaan GEZOND gebit vooraf

Ik herinner mij, dat ik ééns stuitte op het loflied van een vader op de eerste tand van zijn eerstgeborene: „Hef aan de luit, de tand is uit", zo ongeveer begon het. Mijn vriendinnetje en ik hebben, als rechtgeaarde bakvissen, uitbundig zitten giechelen om zoveel drukte voor die ene tand, maar niet zo heel veel jaren later zat ik geanimeerd te luisteren naar de lofzang op de eerste tand van haar baby. Een lofzang, die toen mijn lachlust niet meer opwekte. Aldus mevr. mr. A. H. Schoondergang in de „Philips Koerier".

Ieder moeder is trots op alles van haar kind en dus ook op de melktandjes en menige jonge vader vertelt even blij, dat zijn zoon hem in de vinger gebeten heeft, als dat hij u mededeelt, dat zijn voetbalclub gewonnen heeft. Toch worden dezelfde melktanden, die met zoveel vreugde begroet zijn, vaak verwaarloosd.

Heel wat mensen verkeren in de mening, dat het er niet op aan komt, of deze goed onderhouden worden, ze vallen immers toch weer uit. Toch is deze redenering onjuist. De toestand van het melkgebit is van groot belang voor de gezondheid van het blijvende gebit. Rotte melkkiezen tasten de eerste blijvende kiezen aan. Die eerste echte kiezen breken omstreeks het zesde jaar achter de laatste melkkies door. Bovendien wordt de plaats van de blijvende tanden en kiezen bepaald door de melktanden en -kiezen. Wanneer de achterste melkkiezen zo rot waren, dat ze moest worden getrokken, komen de eerste blijvende kiezen meer naar voren in de kaak te staan, waardoor de vrouw van het gehele blijvende gebit ongunstig wordt beïnvloed. Dit staat niet alleen niet erg mooi, maar ook wordt het kauwen hierdoor minder doelmatig. Bovendien vermindert het zelfreinigend vermogen van het gebit erdoor. Want het kauwen dient niet alleen om het voedsel fijner te verdelen en daardoor beter verteerbaar te maken, maar door het kauwen wordt het gebit weer schoon. Wanneer boven- en onderkaak niet goed over elkaar sluiten, komt er van deze zelfreiniging niet veel terecht, er blijven voedselresten tussen de tanden en kiezen achter. Die gaan rotten en gisten en deze gistingsprodukten tasten het tandglazuur aan, waardoor tandbederf (caries) ontstaat.

Uit dit alles blijkt dat wij moeten kauwen om het gebit gezond te houden. Daarom moet een kind leren bijten en kauwen zodra het tanden heeft en zo spoedig mogelijk vast en stevig voedsel krijgen: bruin brood, een appel of een worteltje. Om dezelfde reden moet het eten niet zacht gemaakt worden door er vocht aan toe te voegen. Evenmin moet het kind worden geleerd het eten weg te spoelen.

Behalve deze zelfreiniging door het kauwen, moeten de tanden ook nog geborsteld worden om de etensresten te verwijderen. De eerste melktandjes kunnen door de moeder met een zacht borsteltje gepoetst worden, niet omdat die tanden snel door bederf worden aangetast, maar vooral om het kind van jongs af aan te wennen aan tandverzorging. Als hij het eenmaal zelf kan doen, is het van groot belang, dat hij het op de juiste wijze leert: de boventanden van boven naar beneden borstelen en de benedentanden van onder naar boven, terwijl ook de binnenkant en de kauwvlakken niet vergeten mogen worden. De ervaring leert, dat kinderen weinig geneigd zijn het poetsritueel op de juiste wijze uit te voeren. Men doet er daarom verstandig aan tenminste één keer per dag (vóór het naar bed gaan) hun tanden zelf te poetsen. Dat is een kleine moeite, die veel narigheid en kosten kan besparen. Na het tandenborstelen moet de mond goed en krachtig worden gespoeld. Door hier een spelletje van te maken, hebben kinderen ook deze kunst weldra onder de knie. Ideaal zou het zijn, als na iedere maaltijd de tanden gepoetst worden, maar in de praktijk stuit dat meestal op bezwaren. Onderzoekingen hebben aangetoond, dat het spoelen van de mond met water na iedere maaltijd een zeer gunstige invloed heeft op de weerstand van het gebit tegen tandbederf. Tanden poetsen voor het naar bed gaan moet een vaste gewoonte zijn. Het snoepje voor het slapen gaan, moet natuurlijk niet nog daarna gegeven worden! Beter zou zijn, dat snoepje door een appel of rauw worteltje te vervangen, want snoepgoed en vooral kleverig snoepgoed, zoals toffees en noga, werkt het tandbederf zeer in de hand. Opmerkelijk was, dat in de laatste oorlog, toen suiker en snoep schaars waren, tandbederf onder kinderen veel minder voorkwam dan daarvoor, en toen na de oorlog de suiker- en snoepbon verdwenen, nam ook het tandbederf weer toe.

Nu hoeven we kinderen niet alle snoep te ontzeggen, maar een teveel van zoetigheid en vooral het vaak snoepen tussen de maaltijden is beslist verkeerd.

Tot het onderhoud van het melkgebit behoort ook een geregeld tandartsbezoek, vanaf ongeveer het tweede jaar. Het eerste bezoek zal er uitsluitend toe dienen, dat de tandarts het kindergebit bekijkt en misschien de moeder de nodige aanwijzingen voor het onderhoud van het gebit geeft. Het heeft het grote voordeel, dat het kind op deze manier al heel jong vertrouwd wordt met de man in de witte jas en al die blinkende instrumenten, en dat hij daardoor de angst voor de tandarts, die voor veel mensen veel erger is dan de behandeling zelf, misschien nooit kennen zal.

Even belangrijk als tandenpoetsen en tandartsbezoek is echter de voeding. De beste voeding voor het kindergebit, en niet alleen daarvoor, is een gevarieerde voeding, die behalve melk en melkprodukten, zoals kaas en yoghurt, veel verse, en af en toe rauwe groenten en fruit bevat. Verder vlees, vis, eieren of peulvruchten en volkoren- of bruinbrood, gevitamineerde margarine of boter. Zoete broodbeleggingen, zoals suiker, jam of hagelslag, zijn gemakkelijk en goedkoop, maar beter voor het kind is een boterham met kaas, radijs, sterrekers, geraspte wortel of appel. Boterhammen met zoet broodbeleg beschouwe men als luxe.

Teheran. — **De Russische ambassade in Teheran heeft een 19-jarige Russische soldaat aan de Perzische autoriteiten uitgeleverd, die onlangs uit een Perzische gevangenis was ontsnapt en op de ambassade een toevlucht had gezocht. De soldaat was door de Perzische autoriteiten aangehouden na per ongeluk over de grens gekomen te zijn".**

Hartoperaties bij verlaagde lichaamstemperatuur

(Van een medewerker in Nederland)

Op het proefschrift „Over verlaagde lichaamstemperatuur ten dienste van hartoperaties" is onlangs in Nederland aan de Universiteit in Amsterdam gepromoveerd tot doctor in de geneeskunde de arts H. W. ten Cate. Promotor was prof. dr. I. Boerema.

Men kan vaststellen, aldus dr. ten Cate in de inleiding tot zijn 238 bladzijden tellende experimenteel-chirurgische studie, dat wat betreft de behandeling van een aantal hartafwijkingen, een zekere mate van stabilisatie in de chirurgische techniek is bereikt, dat het experimentele stadium daarvan is overwonnen en dat de resultaten, die in het algemeen ten koste van een gering te noemen operatierisico bereikt worden, de reeds veelvuldige toepassing in bijna alle grote centra van de wereld rechtvaardigen.

Een aantal van de heden veelvuldig toegepaste operaties betreft afwijkingen, die buiten de eigenlijke hartsholten liggen en waarbij het operatiegebied door de chirurg zichtbaar kan worden gemaakt. Andere ingrepen worden weliswaar binnen de hartsholten uitgevoerd, doch geschieden zonder dat de afwijking te zien is. Dit „blind" opereren biedt slechts bij enkele aandoeningen blijvend succes. Maar bepaalde aandoeningen zullen alleen dán veilig en volledig operatief kunnen worden behandeld, indien zij tijdens de operatie zichtbaar zijn. Daartoe moet de hartwand worden geopend en het hart derhalve tijdelijk, zonder groot bloedverlies, van de circulatie worden uitgesloten, terwijl intussen toch het organisme, en in het bijzonder de hartspier en de hersenen, van voldoende zuurstof moet worden voorzien.

Langs twee verschillende wegen heeft men getracht dit doel te bereiken, zonder gevaar voor blijvende beschadiging van de weefsels door tijdelijke circulatiestilstand. Enerzijds kan men het hart van de circulatie uitschakelen en toch de circulatie zelf op peil houden, door toepassing van een pompsysteem, dat op de grote bloedvaten wordt aangesloten, in combinatie met een apparatuur, die het kunstmatig circulerende bloed van voldoende zuurstof voorziet. De tweede methode, die toegepast wordt om binnen de hartsholte een droog, zichtbaar operatieterrein te verkrijgen, berust op een geheel ander principe. Door Boerema (Amsterdam) en Bigelow (Toronto) werd sinds 1948 de idee ontwikkeld, om met behulp van kunstmatige algehele verlaging van de lichaamstemperatuur (hypothermie) een zodanige vermindering van de zuurstofbehoefte van het organisme te bewerkstelligen dat men, na afsluiting van de toevoerende bloedvaten van het hart, operaties à vue in de hartsholten en aan de grote vaten zou kunnen uitvoeren bij tijdelijk stilstaande circulatie. Deze idee ging uit van de gedachte, dat een verlaging van de lichaamstemperatuur een evenredige vertraging van alle levensprocessen met zich zou brengen, welke, zonder schade voor het organisme als geheel, na korte tijd door kunstmatige verwarming van het lichaam weer opgeheven zou worden tot het normale levensritme. Op het moment van de diepe temperatuursdaling zou het leven zich op een verlaagd niveau, bij wijze van spreken als een vertraagde film, afspelen, terwijl de levensprocessen desondanks in onderlinge harmonie en evenwicht zouden verkeren: de stofwisseling, door de afkoeling vertraagd, zou de levensprocessen alle in gelijke mate vertragen en de organen zouden minder zuurstof behoeven.

Welke van de twee genoemde methoden zich blijvend in de hartchirurgie zal weten te handhaven, valt thans moeilijk te voorspellen; beide hebben hun bezwaren en voordelen. Van de hypothermie-methode kan nu worden vastgesteld, dat zij eenvoudiger is dan die van de extra-corporale circulatie met een kunsthart en dat zij zich reeds heeft ontwikkeld tot een techniek, die een waardevolle bijdrage voor de hartchirurgie inhoudt, mits zij wordt toegepast met inachtneming van een aantal voorzorgen en controles en mits de daling van de lichaamstemperatuur althans niet meer dan tien graden Celsius bedraagt. Nog is zij onvoldoende voor een aantal operaties die meer tijd vergen. Het heeft dus zin de methode van de hypothermie verder te ontwikkelen. Een voorbeeld hiervan is het werk van Boerema c.s. (1956, 1957), waarin de hypothermie wordt gecombineerd met een verzadiging van het lichaam met zuurstof, doordat men de operatie uitvoert in een caisson, waarin de luchtdruk tot drie atmosferen absoluut wordt opgevoerd. Op deze wijze kan men de tijdwinst aanzienlijk vergroten.

Ideaal ware het om vooral de aangeboren hartafwijkingen, waarvan de aard reeds op zeer jeugdige leeftijd kan worden vastgesteld, in ditzelfde stadium operatief te corrigeren, opdat de hartspier en het organisme slechts korte tijd onder de afwijking te lijden zullen hebben. Het is waarschijnlijk, dat een diepe hypothermie juist door het zeer jonge, kleine individu zonder groot risico goed wordt verdragen. Indien dit juist is, zal de diepe hypothermie, toegepast bij zulke jonge kinderen, mogelijk een zodanige tijdwinst geven, dat deze methode voor de operatieve behandeling van aangeboren hartgebreken van blijvende betekenis kan zijn, aldus dr. ten Cate. In zijn uitvoerige studie heeft hij een aantal factoren belicht, die blijkens literatuur en eigen onderzoek een invloed hebben op de tolerantie van zeer lage lichaamstemperaturen. In het bijzonder is daarbij aandacht geschonken aan de factor van de leeftijd.

Initiatief genomen tot oprichting gedenkteken ANTHONY FOKKER

Haarlem. — Naar men verneemt is te Haarlem een werkcomite gevormd, dat zich ten doel stelt de totstandkoming te bevorderen van een gedenkteken voor de Nederlandse luchtvaartpionier Antony Fokker.

Het initiatief daartoe is genomen door een aantal bewoners van de wijk het kleverpark omdat deze zich in de onmiddellijke nabijheid bevindt van het terrein waarvan Fokker op 31 Augustus 1911 opsteeg om zijn beroemd geworden eerste vlucht met „De Spin" om de Haarlemse Bavotoren te maken. De bewoners van het kleverpark hebben zich tot de stichting „Haarlemse bloei" gewend om een doeltreffende propaganda voor de verwezenlijking van hun gedachte te kunnen ondernemen. Het dagelijks bestuur van „Haarlems bloei" heeft gemeend dat hier inderdaad sprake is van een waardevol initiatief omdat zich nog nergens een huldeblijk voor Fokker bevindt dat in overeenstemming met de grote prestaties van deze Haarlemmer kan worden geacht. Bovendien zal het in 1961 vijftig jaar geleden zijn dat deze eerste vlucht plaatsvond en er is alle reden dit feit passend te herdenken.

Het werkcomite staat onder voorzitterschap van Jhr. Dr. J.C. Mollerus. Verder maken er deel van uit: de heren D.C. Knook en Mr. J.H.A.M. van Son namens de initiatiefnemers en de heren A. de Vita en J.H. Bartman namens de stichting „Haarlems bloei". Als secretaris treedt op de direkteur van Haarlems bloei, W. van Willige.

Maan en vallende sterren als reflectoren voor radiogolven

(Van een bijzondere medewerker)

Hoe moeilijk onze radioverbindingen zijn over lange afstanden blijkt onder andere uit de beperktheid van de reikwijdte van een televisiezender en hoe kwetsbaar de verbindingen zijn, blijkt uit het volledig lamleggen van het intercontinentale radioverkeer door storingen veroorzaakt door de zon in de atmosfeer van de aarde. Door onderzoek van specialisten op dit gebied heeft men nu nieuwe mogelijkheden om ongestoord door middel van zeer korte golven over lange afstanden radioverbindingen tot stand te brengen leren onderkennen. Men is thans doende om deze mogelijkheden voor de praktijk bruikbaar te maken. Het spoor dat de zgn. „vallende sterren" overdag voor ons onzichtbaar, maar des nachts duidelijk voor ieder waarneembaar aan de hemel tekenen en ook de natuurlijke aardsatelliet, de maan, zullen bij het oplossen van de moeilijkheden in onze radiocommunicatie een hoofdrol vervullen.

Op zoek naar middelen om zonne-storingen te overwinnen

Radiogolven zijn elektromagnetische trillingen en verschillen daarom in wezen niet van het licht, dat eveneens uit deze trillingen bestaat. Zowel licht als radiogolven planten zich dan ook, wanneer geen hindernissen in de weg worden gelegd, rechtlijnig voort. Maar zoals licht door verstrooiing en weer-kaatsin op plaatsen kan doordringen die niet direct door de bron worden bestraald, kunnen ook radiogolven worden opgevangen op plaatsen die buiten de optische gezichtseinder van de zender liggen. Tenminste wanneer de radiogolven ergens tegen weerkaatsen of verstrooid worden. Dat dit inderdaad gebeurt nemen we dagelijks waar wanneer we op onze radio afstemmen op een of ander buitenlands station bijvoorbeeld. We merken dan tevens op dat de zenders die intercontinentale verbindingen plegen te onderhouden, dit doen op korte golflengten.

Zolang de gebruikte golflengten langer zijn dan ongeveer 30 meter, zullen de door de zender uitgezonden golven tegen de zogenaamde F-laag in de ionosfeer weerkaatsen. Heen en weerkaatsend tussen de F-laag en de aarde zal de radiogolf plaatsen op het aardoppervlak kunnen bereiken, die zeer ver van de zender verwijderd zijn.

De gehele aarde kan op die wijze door een kortegolfzender worden bestreken. Wel dienen we dan geen kortere golven dan 30 meter te gebruiken daar die in het algemeen niet meer door de weerkaatsende laag naar de aarde zullen worden teruggestuurd, maar doorgelaten.

Wanneer nu geen storingen onze „spiegel" doen breken zou er geen onoverkomelijke moeilijkheid zijn bij het onderhouden van de radioverbindingen. Maar storingen treden herhaaldelijk op en vernielen daarbij de „spiegel", die nodig is om de radiogolven naar ver van de zender gelegen gebieden te kaatsen. De zon vertoont van tijd tot tijd erupties die op aarde aanleiding kunnen geven tot het vaak zeer fraaie Noorderlicht maar tevens onze radioverbindingen grondig in de war sturen. De radiogolven die normaal tegen de F-laag in de ionosfeer weerkaatsen worden niet meer op aarde waargenomen. De oorzaak is dat door de zonnestoring de plaats van de F-laag veranderd is, en daardoor is „de spiegel gebroken." De straling wordt niet langer weerkaatst maar doorgelaten. Behalve de langdurige storingen die vaak optreden zijn er ook veel kleinere storingen van kortere duur. **Er bestaat zelfs een soort waarschuwingsdienst om het intercontinentaal radioverkeer te waarschuwen voor verwachte storingen in de ionosfeer en dus in de ontvangst. Het blijkt een weg met veel hinderlagen om met zeer korte golven radioverbindingen te onderhouden.**

Men heeft van de nood een deugd willen maken en is gaan proberen om juist met de golven die niet weerkaatst worden door de ionosfeer, en die dus onafhankelijk van veranderingen in de ionosfeer, door zonnestoring, hun weg er doorheen afleggen de ruimte in, radioverbindingen met ver van elkaar gelegen plaatsen op aarde te leggen. De gebruikte golven moeten dus kleiner zijn dan 30 meter. Om de golven terug te ontvangen zullen we toch weer een soort spiegel nodig hebben.

In de ontwikkeling van de radar, waar ook radiogolven uitgezonden, weerkaatst en terugontvangen worden, is men reeds enige jaren zo ver, dat een astronomisch object als de Maan op het radarscherm kan worden zichtbaar gemaakt.

Men is gaan proberen om de Maan te laten dienstdoen als „spiegel". Aanvankelijk wilden de resultaten niet erg veelbelovend lijken, maar uiteindelijk is men er in geslaagd om als „gesproken woord" uitgezonden signalen ook verstaanbaar weer op aarde na terugkaatsing tegen het oppervlak van de maan te ontvangen. Amerikaanse onderzoekers, onder andere het Bureau of Standards, slaagde er in om op 72 cm over een afstand van 1200 km een radioverbinding tot stand te brengen met de Maan als tussenstation. Met dezelfde woorden die Samuel Morse eens gebruikte bij de indienststelling van de eerste grote telegraaflijn werd de radioverbinding met zeer korte golven via de maan succesvol. De woorden „What hath God wrought" kwamen verstaanbaar op aarde terug.

Een andere nieuwe methode om radiocommunicatie op zeer korte golflengten mogelijk te maken maakt gebruik van minder degelijke astronomische objecten als de Maan. De „vallende sterren" of meteoren die dag en nacht optreden in de dampkring van de aarde worden al gedurende een tiental jaren regelmatig onderzocht met RADAR zend- en ontvanginstrumenten. De uitgezonden radiogolf van de Radarzender weerkaatst tegen het spoor dat de meteoriet aan de hemel veroorzaakt. Het meteoorspoor bestaat uit geïoniseerd gas en radiogolven worden hiertegen weerkaatst. In Canada hebben specialisten van het optreden van de „vallende sterren" gebruik gemaakt door met de meteoorsporen als spiegel een verbinding tot stand te brengen tussen twee ver uiteen liggende punten. De berichten worden opgespaard en zodra een meteoor optreedt met grote snelheid uitgezonden.

Zowel met behulp van meteoorsporen als met de Maanoppervlakte als reflector van de radiogolven is het thans mogelijk om met zeer korte radiogolven radioverbindingen te leggen. Astronomisch onderzoek heeft bij de verwezenlijking van deze beide ondernemingen een grote rol gespeeld.

Missiologisch pionier

(Van een medewerk in Nederland)

Zeer waarschijnlijk is het voor de katholieke missie een groot voordeel geweest, dat de jeugdwens van pater dr. Anton Freitag S.V.D. om later missionaris te worden, nooit in vervulling is gegaan. Niet, dat pater Freitag geen goed missionaris zou zijn geweest, maar alleen, omdat de betekenis van missionaris Freitag voor de missionering in het algemeen wellicht veel geringer zou zijn dan die van missioloog Freitag. Stellig heeft deze gedachte ook bij de stichter van de missiecongregatie van de paters van het Goddelijk Woord, pater Arnold Janssen, voorgezeten, toen hij van de wijdelingen van 1908 uitgerekend aan Anton Freitag, afkomstig uit Altenbeken (Westfalen) de opdracht gaf om zich in de nog jonge wetenschap, van de missiologie te gaan bekwamen.

Voor deze jonge priester, die tot dan toe geen groter ideaal had gekend dan uitgezonden te worden naar 'n vreemd missiegebied, zal deze studie-opdracht niet licht geweest zijn. Toch betekende dit niet, dat pater Freitag maar matig geïnteresseerd was in de studie aan de universiteit van Münster, die in 1910 dank zij prof. dr. Jos Schmidlin de beschikking kreeg over de eerste leerstoel voor missiologie. Integendeel. Het besef, dat ook deze studie voor de missie van groot belang was, deed pater Freitag als eerste priester ter wereld, in een recordtijd promoveren tot doctor in de missiologie. Het proefschrift was gewijd aan de grote apostel van de Indianen, Bartolomeo de las Casas. De dissertatie vormt het begin van een onafzienbare reeks boeken en publikaties, welke in de loop der jaren van de hand van dr. Freitag zijn verschenen. Welke functies hij ook heeft vervuld (leraar aan het gymnasium te Steyl van 1915 tot 1927; missiologieprofessor aan de bisschoppelijke academie te Paderborn van 1922 tot 1927; en secretaris-generaal van de katholieke academische „Missionsbund" in Duitsland van 1924 tot 1928), steeds is hij als publicist werkzaam geweest.

Voor dr. Freitag was publiciteit het middel bij uitstek om zijn nieuwe ideeën omtrent de missionering in brede kring uit te dragen. Terwille van ditzelfde doel organiseerde hij ook vele internationale missiecongressen o.a. te Mödling, Budapest, Posen, Würzburg en Ljubljana.

De opkomst van het nazidom in Duitsland, maakte aan de veelzijdige activiteit van pater Freitag in zijn vaderland een voortijdig einde. In 1937 zag hij zich gedwongen Duitsland te verlaten en uit te wijken naar Nederland, waar hij zich opnieuw te Steyl vestigde. Op dezelfde voet zette hij hier zijn wetenschappelijke missie-arbeid voort. Werken van grote wetenschappelijke waarde kwamen er tot stand. Het meest belangrijke is zonder twijfel „Die neue Missionsära". Dit boek verscheen in 1952 en werd twee jaar later in het Nederlands vertaald onder de titel „Kerend missiegetij". Volgens insiders is dit werk een synthese van Freitag's nieuwe visie op het wereldmissiewerk en een hernieuwde oproep tevens tot alle katholieken om de missionering en de missionaire voorlichting op geheel andere leest te gaan schoeien.

Dr. Anton Freitag SVD

De boodschap van pater Freitag aan de wereld, neergelegd in „Kerend missiegetij" en meer dan eens herhaald in zijn artikelen voor „Zeitschrift für Missionswissenschaft" en „De Katholieke Missiën", is thans meer dan ooit actueel.

„Het missiewerk" zo zegt hij „regardeert niet alleen de missionarissen, maar geheel de Kerk. Dit betekent, aldus pater Freitag, dat alle bisschoppen, priesters en leken (onder deze laatsten speciaal de leden van katholieke organisaties) van de beschaafde wereld niet langer onbewogen mogen blijven voor de rote nood in de onderontwikkelde gebieden. Zij allen zullen het missiewerk krachtiger moeten gaan aanpakken. Hiervoor is, volgens missioloog Freitag, nodig: 'n hechtere samenwerking van de diverse missionerende congregaties en instellingen over de gehele wereld; een grotere coördinatie van het missiewerk en daarnaast ook het present zijn van de katholieken in de algemene hulpverleningsorganisaties"

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel

3163 COP. MARTEN TOONDER

3163 Heer Bommel aarzelde niet lang. Het verlangen naar enige gepaste ontspanning werd hem te machtig en daarom volgde hij de markies het park binnen.

Even later kon men hem met een tevreden gelaat in een tuinstoel zien zitten met verversingen binnen zijn bereik en een goed uitzicht op het lezenaartje waarachter de edelman nu plaats nam.

„Ik ga nu", sprak deze, „een gedicht zeggen. Het werd geïnspireerd door een stukje in de krant, dat ik dezer dagen las. Dat stukje handelde over een oud bakervers, u zult het zeker kennen: „De wind is in de bomen, de regen op 't struweel......" enzovoort. Welnu; mijn gedicht is getiteld: „De klop van Zwadderneel" en gaat als volgt."

Hij pauzeerde even om een opgerold papier van een bediende aan te nemen, dat hij met zorg op de standaard uitstrekte. Daarna hief hij een hand op, sloot de ogen en declameerde met klankvolle stem:

„Er knirt een knerp door 't kreupelhout.
De regen fezelt, de wind knoert koud.
En over de heuv'len, door het nat struweel
Sluipt sloom, de Zwarte Zwadderneel".

Het geluid van zijn voordracht drong door tot de weg en trok daar de aandacht van enkele voorbijgangers. De ene, een in sober zwart geklede figuur, hield verrast de pas in en drukte zich de hoed in de ogen.

„Holle woorden in een fratsige omgeving vol hovaardij", prevelde hij „Hier ligt een taak!" En kortbesloten keerde hij zich naar de poort en schreed naar binnen.

De andere voorbijganger, in wie de oplettende lezertjes zeker Tom Poes hebben herkend, versnelde zijn schreden en volgde hem op de voet.

Achter deze beide indringers begon de lucht te betrekken en in de verte rommelde de donder......

CNTZAGWEKKENDE PARAATHEID LANGS HET IJZEREN GORDIJN

Zevende leger „houdt voortdurend een vinger op de pols van de grens"

(Van een speciale verslaggever)

RODACH, aan het IJzeren Gordijn

Steeds paraat, is de wapenspreuk van de drie pantserregimenten van het zevende Amerikaanse leger, die langs de grenzen van Oost-Duitsland en Tsjechoslowakije over een lengte van meer dan achthonderd kilometer het IJzeren Gordijn bewaken. Het wapenschild van de grensstrijdkrachten vermeldt deze slogan om een of andere reden in het Frans, met drie woorden, waar er eigenlijk maar twéé moeten staan: „TOU JOURS PRET". Een in het oog lopende vergissing, want een Amerikaan dweept minstens evenzeer met fel gekleurde wapenschilden als met fonte overhemden. Op het tuniek van iedere militair is het schild bevestigd en we vonden de fout-geschreven-wapenspreuk ook terug op de officiële grenspas, die de weg voor ons baande tot in de 5 kilometer-zone en zelfs tot in de 50 meter-zone langs het IJzeren Gordijn. Van de Franse taal mogen de Amerikaanse grensstrijdkrachten dan kennelijk niet al te veel begrijpen, de betekenis van de Franse wapenspreuk is hun zonder twijfel volkomen duidelijk. En ze handelen er ook naar!

Nog nooit hebben we in vredestijd een dermate parate troepenmacht gezien als die drie pantserregimenten langs het IJzeren Gordijn. De „koude oorlog" is er tastbare werkelijkheid. Verdekt opgesteld in observatieposten, voorzien van geladen zware mitrailleurs, bazooka's en lichtere wapens, houden kleine eenheden „voortdurend een vinger op de pols van de grens", zoals luitenant-generaal Bruce C. Clarke ons daags te voren de situatie had gekenschetst. We kennen dit soort imponerende uitspraken van leidende militairen en we hadden de woorden van de commandant van het machtige zevende Amerikaanse leger aanvankelijk niet al te serieus opgevat. Maar in Rodach, een Westduits plaatsje dat aan drie zijden door het IJzeren Gordijn wordt ingesloten, voelden we de intense spanning, zagen we de dodelijke ernst waarmee de manschappen met zware veldkijkers het Oostduitse gebied observeerden en begrepen we dat de generaal geen woord te veel had gezegd.

Het scherpst hebben we ons dat gerealiseerd toen een officier ons toevertrouwde, dat op sommige punten zelfs televisie-camera's het terrein aan de andere zijde van de scheidslijn tussen Oost en West bespieden.

Amerikaanse straaljagerpiloten ontmoeten soms wel eens een Sovjet-collega

„Koude oorlog" is er tastbare werkelijkheid

Tijdens onze hele reis langs Amerikaanse raketbases, vliegvelden en militaire eenheden heeft deze ontzagwekkende paraatheid ons trouwens voortdurend getroffen. Het begon al op het vliegveld Bitburg, waar we in een gebouwtje tussen twee hangars een paar straaljagerpiloten aantroffen. Ze hadden „Zulu-wacht": zij moesten klaar staan om bij de eerste waarschuwing binnen vijf minuten met hun zware, maar razendsnelle Super-Sabres in de lucht te zitten. Ze zaten er wat nonchalant bij in hun wachtlokaal, waar naast een paar gemakkelijke fauteuils ook een Amerikaans basis onvermijdelijke televisie-toestel stond opgesteld. Volgens ons programma zouden de vliegers een demonstratie geven van een „scramble", een alarmstart, maar op het laatste moment was van hogerhand beslist dat het niet door zou gaan, zonder opgave van redenen.

Het waren straaljagerpiloten van het Amerikaanse type: volkomen zelfverzekerd, evenwel zonder dat er iets van een hinderlijke zelfoverschatting viel te bespeuren. Ze hebben vrij geregeld een „scramble", vertelden ze. Dikwijls blijkt het vals alarm te zijn en kunnen ze al bij het begin van de startbaan al weer terugkeren. Soms vliegen ze naar een opgegeven positie, zonder precies te weten waarom en zonder iets bijzonders te zien. Maar gemiddeld zo een keer in de twee dagen moeten ze een ongeïdentificeerd vliegtuig verkennen. Dikwijls steeds blijkt dat een passagiersvliegtuig of een militair toestel te zijn, dat per ongeluk van de voorgeschreven route is afgeweken of met radio-storing te kampen heeft en daardoor van het contact met de grond verstoken is. De straaljagerpiloten helpen die vliegtuigen dan weer op de weg en begeleiden de toestellen-met-panne zo nodig naar het dichtstbijzijnde vliegveld.

„Nooit Russen ontmoet?" We krijgen een ander antwoord dan we verwacht hadden. „Ja zeker", zegt een piloot met een sterk zuidelijk accent. „Als we Zulu-wacht hebben op een basis vlak bij het IJzeren Gordijn, Fürstenfeldbruck bijvoorbeeld waar we zijn toe gaan, dan ontmoeten we van tijd tot tijd wel eens een Sovjet-straaljager, die per ongeluk over het IJzeren Gordijn is gevlogen." De vlieger vertelt dit met een onverschilligheid of het de gewoonste zaak van de wereld is. Hij bemerkt

Luitenant-generaal Bruce C. Clarke, de commandant van het machtige zevende Amerikaanse leger, dat in de defensie van West-Europa een vitale taak vervult.

onze verbazing en legt geduldig uit dat er voor dergelijke gevallen internationaal overeengekomen tekens bestaan, waarmee de ene piloot de andere duidelijk kan maken dat hij de grens heeft overschreden, onmiddellijk moet terugkeren of ergens moet landen. „Wij volstaan altijd met de aanmaning, dat ze het roer moeten wenden."

„Zijn jullie dan bewapend?" Dat vindt de piloot kennelijk een domme vraag. „Bij een scramble zijn wij altijd volledig bewapend. Heel dikwijls worden we haastig de lucht ingejaagd om te gaan patrouilleren, omdat de radar plotseling aan de andere kant van het IJzeren Gordijn een abnormaal grote activiteit in de lucht heeft waargenomen. Wat voor zin zou het hebben om dan ongewapend op te stijgen?"

De woorden zijn nauwelijks zijn mond uit of ergens in het lokaal begint heftig een bel te rinkelen. De commandant neemt een telefoon op. „Scramble!", schreeuwt hij en, na haastig overleg met de man aan de andere kant van de lijn, voegt hij er aan toe: „Dit is geen demonstratie, dit is echt!"

Slechts enkele seconden duurt de plotselinge activiteit in het wachtlokaal. Twee piloten grijpen hun vlieghelm en rennen naar hun wachtende straaljagers. Het eveneens gealarmeerde grondpersoneel treft al de eerste voorbereidingen om de motoren te starten en even later waggelen de beide Super Sabres over de taxi-baan. Bij het begin van de startbaan blijft de mededeling dat ze terug kunnen keren uit: het is geen loos alarm. Binnen vijf minuten vliegt de jongeman, die net nog zo onverschillig met ons heeft zitten praten, inderdaad al op vele duizenden meters hoogte.

Vitale missie

De paraatheid van de Amerikaanse grondstrijdkrachten, ook die welke ruim honderd kilometer van het IJzeren Gordijn afzitten, doet zeker niet onder voor die van de luchtstrijdkrachten. De luchtdoelbatterijen, die met Nike-raketten zijn uitgerust, kunnen zo nodig binnen enkele minuten in actie komen. En er zijn altijd een paar artillerie-eenheden met Honest John en Corporal-raketten, die binnen niet veel langer dan een half uur vurensgereed zijn. De drie pantserregimenten langs het IJzeren Gordijn vervullen misschien wel de meest vitale missie, „een van de belangrijkste militaire taken van de vrije wereld", zo heeft generaal Clarke ons verzekerd.

„Indien het Westen wordt aangevallen rust op hen de verantwoordelijke taak het zevende leger, en misschien zelfs wel de hele wereld te alarmeren. Om die taak te kunnen volbrengen moeten de grensstrijdkrachten voortdurend in beweging blijven, uitkijken, luisteren en patrouilleren, dag en nacht, maanden achtereen, jaar in jaar uit.

Als er alarm geslagen moet worden, dan moet dat snel en beslist gebeuren. Een vertraging van een paar minuten kan het verschil betekenen tussen overwinning en nederlaag. De situatie laat een ontspanning, of een vermindering van de paraatheid eenvoudig niet toe. Er kunnen geen halve maatregelen genomen worden. Militairen en materieel moeten voortdurend in de beste staat verkeren."

Het klinkt even grimmig als vastbesloten uit de mond van de man, die tijdens de tweede wereldoorlog o.a. bij het Ardennen-offensief 'n grote rol heeft gespeeld, zijn aandeel heeft geleverd bij de bevrijding van Nederland en in Korea o.a. het Nederlandse bataljon onder zijn bevel heeft gehad. Nu commandeert generaal Clarke een kwart miljoen Amerikanen in West-Duitsland, waarvan een belangrijk deel pal langs het IJzeren Gordijn is gelegerd.

Langs de grens met Oost-Duitsland — en op sommige plaatsen ook langs de Tsjechische grens — staren zij uit over een tien meter brede strook grond, die door Oost-Duitsers en Tsjechen voortdurend wordt omgeploegd en glad gehouden. Van tijd tot tijd horen de Amerikanen aan de andere zijde van het IJzeren Gordijn schoten en soms vuren hun overburen op eens een groot aantal lichtkogels af.

Op communistisch grondgebied langs de Tsjechische grens en hier en daar eveneens langs de Oostduitse grens zijn achter elkaar drie rijen prikkeldraadversperringen opgetrokken. De middelste en hoogste is van isolatoren voorzien, die er op wijzen dat deze versperring onder stroom gezet kan worden en 's nachts van tijd tot tijd ook ongetwijfeld onder stroom staat. Op Tsjechisch en Oostduits grondgebied zijn honderden uitkijktorens opgericht, terwijl communistische grenstroepen op verscheidene plaatsen in verlaten boerderijen en andere gebouwen zijn ondergebracht.

Aan de westelijke zijde van het IJzeren Gordijn staan slechts de stenen grenspalen en borden met „Landes Grenze" en in het Engels de waarschuwing: „Attentie, grens op 50 meter afstand". Verder geen omgeploegde stroken en geen uitgestrekte prikkeldraadversperringen, alleen hier en daar, omzichtig ingegraven, de verkenningseenheden van het zevende Amerikaanse leger, de wapens geladen. Iedere Amerikaanse militair weet precies wat in verschillende situaties, als die zich zouden voordoen, van hem verwacht wordt. Hij is nauwkeurig geïnstrueerd en er voor zichzelf van overtuigd, dat hij die taak goed zal volbrengen. „Des te groter onze paraatheid is", zo betoogde een sergeant, de jeugdige commandant van de observatiepost bij Rodach, „des te kleiner is de kans dat het ooit zo ver zal komen."

Verdekt opgesteld in de observatiepost bij Rodach, een Westduits plaatsje dat aan drie zijden door het IJzeren Gordijn wordt ingesloten, slaat een klein groepje Amerikanen onder leiding van een sergeant voortdurend het Oostduitse gebied gade. De manschappen van de drie pantserregimenten van het zevende Amerikaanse leger krijgen daar een speciale training voor. 's Morgens vroeg en 's nachts kan het soms vinnig koud zijn in het open veld. De Amerikanen dragen in verband hiermee mutsen, die veel doen denken aan die van hun collega's aan de andere zijde van het IJzeren Gordijn.

Ter ondersteuning van de Amerikaanse militairen, die de observatieposten langs het IJzeren Gordijn bezetten, staan vlakbij de scheidslijn zware pantserwagens opgesteld, geladen met munitie. De bemanning houdt — van achter de geladen mitarilleur — het grensgebied eveneens nauwlettend in het oog.

Lockheed vliegtuigfabrieken gaan kernreactors produceren

's-Gravenhage. — De Lockheed vliegtuigfabriek heeft bekendgemaakt dat haar afdeling in Marietta (Georgia) zich in de toekomst gaat bezighouden met de produktie van kernreactors voor industriele doeleinden. De fabriek heeft reeds enige typen kernreactors ontworpen waarmee men verwacht warmte-energie te kunnen produceren tegen lagere kosten dan wanneer men gebruik maakt van gas, steenkool of olie. Door dergelijke reactors te gebruiken kan de industrie, naar men meent, veel grotere winsten maken dan wanneer men conventionele brandstoffen gebruikt.

Behalve voor industriele doeleinden zal men ook reactors kunnen leveren voor gebruik bij studie en opleiding. Men zal zich specialiseren in kleine verplaatsbare reactors. Lockheed is acht jaar geleden met haar activiteiten op het gebied van de kernenergie begonnen. De fabriek kreeg toen van de Amerikaanse luchtmacht de opdracht een studie te maken van een door kernenergie voortgedreven vliegtuig. Lockheed bouwt op het ogenblik voor de luchtmacht een groot laboratorium in Dawsonville (Georgia) voor onderzoekingen op het gebied van radiotieve straling en haar uitwerking op vliegtuigonderdelen en -installaties.

—:—

Moskou. — Radio-Moskou is onlangs begonnen met het geven van uitzendingen van een kwartier, in het Engels en het Frans, die bestemd zijn voor luisteraars in Afrika. In de toekomst wil dit station voor Afrika bestemde uitzendingen in verscheidene Afrikaanse talen geven. Aan de luisteraars is verzocht hun indrukken van de uitzendingen in brieven mede te delen, waarin zij tevens voorkeur voor bepaalde onderwerpen kunnen uitspreken.

—:—

Londen. — De directeur van een Engelse porseleinfabriek heeft bekendgemaakt dat hij een vordering zal doen gelden op Koning Saoed voor in 1955 aan deze geleverd porselein ter waarde van tienduizend gulden. Hij had gehoord dat Saoed thans een servies van veertienduizend stuks bij een Duitse firma had besteld.

De Engelse fabriek zou zich willen laten betalen uit de eventuele opbrengst van verkoop van het door Italiaanse instanties, op verzoek van een Italiaanse architect-schuldeiser, in beslag genomen jacht van Koning Saoed.

GEMENGD NIEUWS

Madrid. — Het Spaanse parlement heeft een wetsontwerp goedgekeurd, dat vakbonden toestaat direct met werkgevers te onderhandelen over lonen en arbeidsvoorwaarden. Tot op heden werden deze zaken door de regering geregeld. De regering zal echter arbeidsovereenkomsten kunnen verbieden, als de werkgevers de kosten van hogere lonen willen doorberekenen in hun prijzen.

Damascus. — Door een hevige zandstorm in het oosten van Syrië zijn zes personen omgekomen en vijfentwintig zwaar gewond, aldus heeft het blad „Al Ajam" gemeld. In het bijzonder werd de stad Deir-ez-Zor getroffen.

—:—

Bonn. — Ter gelegenheid van de dertiende verjaardag der Duitse capitulatie heeft het Duitse „Verband der Heimkehrer" te Bonn de Duitse bevolking verzocht giften te storten als steun voor de Nederlandse vereniging van oud-krijgsgevangenen in Nederlands-Indië in een speciaal fonds, de „Europese hulp", dat ook bij andere gelegenheden van „Europese solidariteit" kan worden aangesproken.

—:—

Teheran. — In Teheran zijn 49 Russische piloten en technici aangekomen, die met tien vliegtuigen van het Russische ministerie van landbouw zullen deelnemen aan de strijd tegen de sprinkhanen in Zuid-Perzië.

—:—

Brussel. — In Brussel is onlangs een internationaal wetenschappelijk congres begonnen, waarop de problemen inzake de wederaanpassing van voormalige politieke gevangenen en oorlogsslachtoffers besproken zullen worden. Aan het congres wordt deelgenomen door verschillende nationale en internationale verenigingen van ex-politieke gevangenen en oudstrijders.

—:—

Parijs. — Zes Noordafrikanen hebben onlangs bij een overval in een Noordafrikaans café in het oosten van Parijs vier mensen doodgeschoten en drie gewond. Hiermee is het aantal Noordafrikanen dat in Parijs in een week tijds is doodgeschoten, tot elf gestegen.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

26—39 Als Erwin de hoofdband ziet, geraakt hij buiten zichzelf van angst en woede.

„De schurken", schreeuwt hij. „Wat hebben zij met moeder gedaan? Vooruit, we moeten hen achterna". Eric, die er zelf ook verre van gerust op is, laat hiervan niets blijken en tracht de opgewonden jongeman te kalmeren. „Het kan toch ook best zijn", zegt hij sussend, „dat zij de band verloren heeft, toen ze moesten vluchten. In elk geval zullen we wel wat wijzer worden, door de sporen te volgen. Hier in het bos zijn ze duidelijk genoeg". Inderdaad kost het niet veel moeite te zien, waar de vluchtelingen hebben gelopen. Als ze een goed eind in het bos zijn doorgedrongen, komt er ineens een grote, grijze gedaante laag langs de grond op hen toerennen. „Wolf", roept Eric verrast. ...

Het dier is dol van blijdschap en stoot zachte jankgeluidjes uit, terwijl het om beurten Eric en Erwin aan hun mouw trekt, steeds vooruit en dan weer terug hollend.

„Hij wil ons mee hebben", zegt Eric, „maar anders blaft hij daar altijd bij. ....

Dat hij dit nu niet doet, bewijst, dat ze hem gezegd hebben, stil te zijn, of dat er nog onraad in de buurt is". Met angst in het hart volgen zij het trouwe dier, angst voor wat zij zullen vinden.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

13

De melkwitte Octoberzon zakte al naar de vage bosrand in het Westen.

Ik klopte de verse aarde van mijn laarzen, stak mijn handen in de zak en keek enige ogenblikken met welbehagen over de dampende kluiten versbruine aarde. Deze ogenblikken zijn voor mij altijd weer de kostelijkste beloning voor het werk van mijn handen: als ik mag vaststellen, hoe netjes alles er bij ligt, en hoe goed het werk is opgeschoten. Tenslotte dwaalden mijn blikken naar rechts. Ze bleven rusten op de laatste nieuwbouw van de N.V. Robbers' Machinefabrieken.

De onrust kreeg me opnieuw in haar greep. Het was of mijn hart werd samengeknepen, en alle gevoelens van welbehagen er uit werden geperst.

De industrie moest noodzakelijk worden uitgebreid. Er was een strijd gaande tussen burgers en boeren, die zonder wapens en zonder veel woorden werd uitgevochten, en ik wist het met afschuwelijke zekerheid: de boeren behoorden tot de verliezende partij. Mijn hele wezen kwam hiertegen in verzet. Die ellendige Robbers had de wind mee, en hij profiteerde ervan. De burgers riepen om industrie, de staat riep om industrie en daarom riep Robbers om grond, grond! Natuurlijk droomde hij al lang van een machtig gebouwencomplex, het centrum van een toekomstig Robbers-dorp. Ja, waarom geen Robbersdorp? Eigen huizen, eigen scholen en opleiding, eigen verenigingsleven, eigen bioscoop, eigen speeltuin, en desnoods een eigen parochiekerk. Waarom niet, nu hij de wind mee had?

Bruusk draaide ik me om, alsof ik iets van mijn schouders wilde schudden. Ik gaf een onredelijk harde ruk aan de teugel. Mijn paard gooide wild het hoofd in de hoogte en zette zich daarna flegmatiek in beweging.

Dus nu was dan mijn akker aan de beurt. De akker, waarin de arbeid van mijn voorvaderen was neergeslagen. Vier bunder kostbare cultuurgrond, bestemd om te worden uitgereden — en gevuld met dor en onvruchtbaar klapzand.

„We zullen zien," zei ik, en klemde mijn kaken op elkaar. Maar die manhaftige houding duurde niet lang. Toen ik mijn paard op stal zette, moest ik erkennen, dat mijn gedachten op de terugweg voornamelijk bij Jettie Simons waren geweest.

Wilde ik bij haar bescherming zoeken tegen het onheilspellende gevaar, dat mijn bestaan bedreigde? Bij haar, een kind uit kringen van de burgerij?

Zoals de meeste boeren ben ik een liefhebber van de schaats. 's Zomers hebben we niet veel tijd om aan sport te denken, maar 's winters kunnen we de schade inhalen, want dan ligt het werk op ons bedrijf stil. Mijn liefhebberij gaat niet uit naar de geraffineerde acrobatiek, ik houd van brede slagen en machtige cirkels. Het is altijd weer een sensatie voor me, in een scherpe hoek naar buiten over te hellen en het volle gewicht van mijn lichaam toe te vertrouwen aan een scherp randje staal.

Mijn schaatsen!

Met weemoed heb ik ze gelegd bij de vele dingen, die ik op mijn reis naar Nieuw Zeeland niet hoefde mee te nemen.

Rond Kerstmis begon het te vriezen.

De eerste gelegenheid de beste trok ik er op uit. Achter de kerk stonden enkele weilanden blank. Na twee dagen vorst lagen ze dicht. Het was heerlijk, fris en zonnig weer.

Als een der eersten stond ik op het spiegelgladde ijs. Na een half uur krioelde het er van de schaatsliefhebbers. Het leek wel, of er een belleman door het dorp was getrokken om het blijde nieuws te verspreiden.

Ik had weinig oog voor mijn omgeving. Als schaatser ben je geheel vervuld van het plezier, je stijve ledematen te kunnen loswerken. Het is een sport, louter om het plezier van de beweging. Je cirkelt voor- en achteruit. Je rijdt anderen voorbij en weer anderen passeren jou. Kinderen schieten als buitelende konijntjes rakelings langs je heen. Van seconde tot seconde word je voor snelle en vaak verrassende beslissingen geplaatst om botsingen te vermijden.

Het wankele evenwicht vraagt een voortdurende concentratie. Je zwiert de baan rond en pas als die ten einde is, blaas je even uit bij een tentje, waar de warme koffielucht je tegenslaat. Je blaast wolken damp uit als een walvis, je hijgt en je lacht om het kleine grut dat overal tussendoor krielt en daarmee de zelfverzekerde ouderdom tot volslagen radeloosheid drijft. Een ondergelopen en bevroren stuk weiland, dat is: gezellige wanorde in een gemeenschap zonder wetboek. Het is een ongerept overblijfsel van het paradijs.

Gaandeweg werd mijn aandacht getrokken door een grote groep kijkers, die zich in een kring hadden opgesteld op een meer afgelegen hoek van de ijsvlakte.

Daar moest iets bijzonders te zien zijn.

Met een paar brede slagen baande ik me een weg naar de bewuste plek, werkte me stapvoets door de toeschouwers heen en keek.

In de kring schaatsten een dame en een heer.

De dame was Jettie Simons.

Zij droeg een witte trui met een vuurrode rok.

In één oogopslag had ik gezien, dat ze het kunstrijden volmaakt beheerste. Uit heel haar houding sprak die superieure onverschilligheid voor haar eigen prestaties, die veel geroutineerde acrobaten kenmerkt.

(Wordt vervolgd)

Mgr. Holterman legt eerste steen van H. HARTKERK te Savaneta

De plechtigheden rondom de eerste steenlegging voor de nieuwe kerk van het H. Hart van Jezus op Savaneta begonnen, als gebruikelijk, met de zegening van het Kruis, die door Mgr Holterman werd verricht.

Bisschop prijst offerzin en vroomheid van bevolking

Oranjestad. — Voor de tweede maal in minder dan een week tijd heeft de Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen Z. H. E. Monseignur Holterman de „eerste steen" gelegd voor een nieuwe kerk op Aruba. Gold het de vorige week de steenlegging voor het Godshuis van een nieuwe parochie, nu kwam Sabaneta aan de beurt, waar de ruime, nieuwe kerk, toegewijd aan het Heilig Hart, het kleine, 58 jaar oude kerkje gaat vervangen.

Vele Pastoors ijverden en werkten voor de bouw van deze nieuwe kerk. Steeds weer waren er andere nieuwe parochies, die nog dringender om voorzieningen vroegen, waardoor Savaneta steeds weer moest wachten. Wat langzaam groeit, wordt sterk en dat was de Savaneta bewoners gisteren ongetwijfeld een troost, toen velen naar het dorpscentrum waren gestroomd om getuige te zijn van de feestelijke plechtigheden op en rond de fundamenten van de kerk, welke door Bohama wordt gebouwd.

Vele autoriteiten gaven blijk van hun belangstelling, onder wie de tijdelijk gezaghebber en mevrouw de Boer, gedeputeerde I. de Cuba, de president-direkteur van Lago, de heer Odis Mingus, het hoofd van de dienst van Openbare Werken, de heer N. Schuit, eilandssecretaris L Kerstens, het hoofd van de afdeling onderwijs, de heer J. Poppe, de juridisch adviseur van het eiland mr. J. Schrage, Architekt O. Vetter, de bisschoppelijk opzichter voor de bouw, Frère Antoon, de heer J. van der Vorm van Bohama (Curaçao), de direkteur van de Arubaanse afdeling van Bohama, de heer J. te Winkel, de Oversten der zusters en van de Frères. Verder zagen wij de voltallige clerus van het eiland, leden van het college van collectanten en van de Liga di Maria, het koor onder leiding van Zuster Ludwiga, het hoofd van het R. K. Zeemanshuis, de heer Verkruysen, en afdelingen van de bloeiende afdelingen padvindsters en padvinders van Savaneta.

Een ereplaats onder de gasten kreeg de oude heer Geerman, die voor deze gelegenheid speciale toestemming had gekregen om enkele uren lang het St. Michaelspaviljoen van het Hospitaal te verlaten, in verband met zijn zeer eervolle en langdurige staat van dienst als lid van het college van collectanten van de Kerk van Savaneta.

Bij de plechtigheden werd Z. H. E. Monseigneur Holterman geassisteerd door de Z. E. Pastoor Weenink van Savaneta als diaken, de Z. E. Pastoor Ellis van Brazil als sub-diaken en de Z. E. Pater Micklinghoff als ceremoniarius.

Na de gebruikelijke plechtigheden, de zegening van het Kruis, het voorlezen en ondertekenen van de akte, het inmetselen van de verzegelde rol en het leggen van de eerste steen, sprak de heer J. te Winkel, die er op wees hoe de firma Bohama zich vereerd voelt de opdracht te hebben gekregen om deze kerk te bouwen.

De heer te Winkel gaf de verzekering dat de bouwers alle moeite zullen nemen om deze kerk tot een sieraad te maken van Savaneta. Spreker zeide te hopen dat de kerk, toegewijd aan het H. Hart van Jezus moge bijdragen tot de verdere bloei en groei van de parochie. Als blijvend aandenken aan deze gewichtige dag, bood de jeugdige Ansje te Winkel daarop een zilveren siertroffel aan Monseigneur, die dit geschenk glimlachend aanvaardde.

Monseigneur dankte voor de attentie en richtte zich vervolgens tot de aanwezigen. Het feit dat Monseigneur tot twee maal toe in één week naar Aruba komt voor het verrichten van een eerste steenlegging, getuigt van de warme belangstelling van het Vicariaat voor Aruba. Het behoort ongetwijfeld tot de zeldzaamheden dat een Bisschop in minder dan een jaar tijd dertien bezoeken aan dit eiland brengt.

Spreker zei, de toestand waarin de oude kerk verkeert kennende, byzonder verheugd te zijn hier een eerste steen voor een nieuwe kerk te komen leggen. Savaneta wordt door vrome en sympathieke mensen bewoond. Reeds in de jaren van zijn Pastoraat in Sint Nicolaas kwam Monseigneur regelmatig in kontakt met deze parochie en toen reeds was een nieuwe kerk broodnodig. Weinig had spreker toen kunnen verwachten dat hem, als bisschop van de Antillen de eer te beurt zou vallen hier een eerste steen te leggen. Byzondere dank gaat vandaag uit naar de Pastoors van Savaneta die gedurende zovele jaren ijverden voor de kerkbouw.

De Z. E. Pastoor Jansen had een vooruitziende blik, door reeds lang geleden het terrein aan te kopen. Dank zij zijn initiatief heeft men nu ruimte voor kerk met Pastorie en later hopelijk ook voor een geschikt Zusterhuis. Pastoor Berlage dient genoemd te worden en in het byzonder de huidige pastoor, de Z. E. Pater Standenmeyer, die met de vorming van het bouwfonds begon en dank zij zijn byzondere aktiviteit thans meer dan ƒ 93.000.— bijeengebracht. Velen hebben hierbij geholpen en zij allen, de collectanten, de parochianen, vooral ook de Lago en de overheid wil Monseigneur in zijn hulde en dankbaarheid betrekken.

Voor de Zeer Eerw. pastoor Standenmeyer van Savaneta moet het een grote voldoening zijn geweest en een kroon op zijn werk, toen hij het dokument tekende, dat even later door Mgr Holterman werd ingemetseld. Pastoor Standenmeyer bracht voor het bouwfonds ruim ƒ 93.000,— bijeen. De totale bouwkosten van kerk en pastorie belopen ongeveer ƒ 200.000,—.

Nu is het dan, dank zij de inspanning en samenwerking van zovelen, mogelijk het voornaamste huis van Savaneta te bouwen. Aan de parochianen de taak dit met zoveel grote verwachtingen begonnen werk te voltooien. Savaneta heeft lang moeten wachten, maar nu krijgt het ook een kerk, die op vaardige en kunstzinnige wijze door architekt O. Vetter werd ontworpen en waarop men straks trots kan zijn. Moge deze nieuwe kerk het ware religieuze centrum worden van katholiek Savaneta.

Nadat het koor enkele feestliederen had gezongen, zegende Monseigneur de aanwezigen en kwam een einde aan de plechtigheid.

In een der ruime lokalen van de meisjesschool vond daarna voor de genodigden nog een ontvangst plaats.

Indien zich geen onvoorziene moeilijkheden bij de bouw voordoen, wordt aangenomen dat de kerk voor het einde van het jaar voltooid is.

Liturgische tentoonstelling in verband viering Lourdesjaar

Oranjestad. — Als onderdeel van de viering van het Lourdesjaar wordt door het Lourdescomité 1958, een liturgische tentoonstelling voorbereid. Het initiatief hiertoe ging uit van de Z.E. pater Van Baars van San Nicolas, die van Z.H.E. Mons. Holterman tal van ceremoniale gewaden ter leen kreeg en verder uit alle parochies op het eiland en uit de kostbaarheden van de Frères en Soeurs datgene koos, dat voor de tentoonstelling in aanmerking komt.

De tentoonstelling zal ongetwijfeld zeer interessant zijn en een bijdrage vormen tot het nader brengen van de leken tot de Eucharistie.

Allereerst wordt de tentoonstelling ingericht te San Nicolas, waar de collectie op 25 en 26 mei te bezichtigen zal zijn in het St Cecilia-gebouw. De week daarop, en wel op 31 mei en 1 juni gaat ze naar de gymnastiekzaal van het Mariacollege in Oranjestad.

De verhoging der inkomens

Oranjestad. — De Arubaanse Voorlichtingsdienst gaf een gelijkluidend bericht door over de verhoging der inkomens en lonen van ambtenaren en gouvernementswerklieden als elders in dit nummer is gepubliceerd.

LOURDES-SPEL te Santa Cruz

Oranjestad. — Onder leiding van de Eerw. Zuster Amantia zal door een groep kinderen van tussen de tien en twaalf jaar op 26 mei as. in de St Martinusclub van Santa Cruz een „Lourdes-spel" worden opgevoerd. In totaal doen meer dan negentig kinderen mede. De opvoering, waaraan ook door een koor wordt medegewerkt, wordt zowel voor volwassenen als voor kinderen aanbevolen.

Het spel werd geschreven door de Eerw. Zuster Euphrosine.

TAFELTENNIS

Oranjestad. — De dit weekend gespeelde tafeltenniswedstrijden gaven de volgende resultaten: Bulawaya verslaat Tivoli met 10—0, Chesterfield I verslaat Bonaire met 8—2, Don Bosco III verslaat Mariniers met 8—2, Chesterfield II verslaat Noord met 7—3, Pova — Don Bosco uitgesteld, Basiruti verslaat Estrella met 8—2, Bavaria II verslaat Social Club met 10—0.

Gisteravond vond op Basiruti een van de belangrijkste wedstrijden van de competitie plaats, en wel tussen Bavaria I en Don Bosco I. Bavaria won met grote cijfers dan wel iemand kon verwachten, namelijk met 7—3. De heer Jansen had bepaald een inzinking en verloor gisteravond twee partijen, terwijl hij in de gehele competitie tot dat moment nog slechts één wedstrijd had verloren.

Regen was spelbreker

Oranjestad. — De openingsavond van het Lago Sport Park Basketball-toernooi is gisteravond enigszins in het water gevallen. Kort voor het einde moest de wedstrijd tussen Stars en Chinese Club worden afgebroken wegens de regen. De resterende minuten moeten nu later worden ingehaald. Van de tweede aangekondigde wedstrijd kon, door het weer, in het geheel niets komen.

Overigens ging het om zeer plaatselijke buien. In Oranjestad viel nagenoeg in het geheel geen regen.

—:—

Brussel. — Van 19 tot 24 mei wordt te Brussel in het Paleis des Congres de la Bibliothque Albertine het „Tweede Wereldcongres Bedrijfsveiligheid" gehouden, waaraan uit Nederland een tweehonderdtal personen zal deelnemen.

Diplomaat was weinig diplomatiek

Oranjestad. — De (beroeps)consul van een bevriende mogendheid schijnt zich ernstig te hebben misdragen. De man kwam op het politiebureau aangifte doen van een bepaald misdrijf en daarbij bleek, dat hij tevoren het nodige had gedronken. De consul was bijzonder agressief en beledigde op zeer ernstige wijze een officier van de politie. Deze gaf gelukkig blijk van grote takt, en alles werd gesust. Toen de consul echter het bureau verliet, bemerkte men, dat hij zodanig onder invloed verkeerde, dat het gevaarlijk zou zijn hem zelf zijn auto te laten besturen. Hem werd hierop gewezen, waarbij de goede raad werd gegeven iemand anders te laten chaufferen. Ook dit viel niet in goede aarde. De man eiste het recht op zelf te rijden, en de politie kon dit uit een oogpunt van de veiligheid van andere weggebruikers, niet toestaan. Fel protesterend liep de consul daarop weg en ging per huurauto naar huis. De boze bui dreef intussen niet over. Het schijnt, dat de diplomaat voorlopig uit protest, zijn auto niet wenst weg te halen voor de politiewacht en zich niet bij het gebeurde wil neerleggen.

Geluk is niet voor geld te koop

Oranjestad. — Het overzichtje, dat wij gisteren gaven van de rechtszitting, behoeft een aanvulling. De man die terecht stond wegens poging tot moord werd niet, zoals men uit ons bericht zou kunnen lezen, door Lago ontslagen.

De zaak zit zo:

De man mocht zich op een gegeven moment niet langer verheugen in de genegenheid van een dame van twijfelachtige reputatie, op wie hij verliefd was. Op alle mogelijke manieren poogde hij haar te overtuigen van zijn warme toegenegenheid in de hoop bij haar weerklank te vinden. Tenslotte zeide de vrouw hem dat zij pas overtuigd zou zijn van zijn aanhankelijkheid, indien hij haar een geschenk in de vorm van ƒ 1000 in kontanten gaf. De stakker ging op dit voorstel in en nam zijn ontslag bij Lago om zodoende in het bezit te komen van zijn spaarfonds. De kip met de gulden eitjes was toen geslacht. De rest van de geschiedenis laat zich raden. De vrouw nam het geld en bedroog haar „vriend". Dit alles bracht hem tot zijn dwaze poging om de vrouw te vergiftigen.

Opvoeringen van „Cinderella" te Noord

Oranjestad. — Dit weekend zal de toneel- en zanggroep „Juventud Alegre" uit Savaneta onder leiding van mej. Schwengle een tweetal opvoeringen geven van het zangspel „Cinderella" en wel te Noord. Op zaterdag wordt des middags om half vijf een opvoering gebracht voor kinderen en zondagavond om half acht een voor volwassenen.

Eerder werd, zoals wij meldden, dit spel met veel succes te Savaneta ten tonele gevoerd. De baten van de opvoering komen ten goede aan het bouwfonds voor de kerk van Savaneta.

LUCHTVAARTVERKEER

Oranjestad. — In de maand april 1958 bleef het luchtvaartverkeer van en naar Aruba, vergeleken met april 1957, nagenoeg onveranderd. April 1958 liepen 241 vliegtuigen binnen (tegen 242). Het aantal inkomende passagiers bedroeg 2721 (v.j. 2786), transitopassagiers 1394 (v.j. 1302) en uitgaand 2741 passagiers (v.j. 2795).

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Weer verrassende uitslagen tijdens de races van zondag

Slechts 36 cuadros met 5 en 894 met vier paarden

De races van zondag medegerekend, is het dan tweemaal achter elkaar voorgekomen, dat er geen cuadros met zes winnende paarden waren, waardoor de cuadros met vijf winnende paarden een aanzienlijk bedrag opstreken. Er waren slechts 36 cuadros met vijf paarden, die elk het bedrag van 22.429,10 bolivars waard waren. Verder waren er 894 cuadros met 4 paarden, die elk het bedrag van 602.10 bolivars vertegenwoordigden. De totale opbrengst bedroeg deze keer 2.136.106 bolivars. Ook wij vinden in dit verrassende resultaat de bevestiging van onze voorbeschouwingen van zaterdag.

Een zeer benauwde zege was he' voor **DECA** met jockey Rogelio Cor tez in de primera valida, die na d foto-opnamen met een neusversch van Oton won. De race begon mc Gamberil als de koploper, die n 400 meter gedraafd te' hebben, d leiding aan Deca moest afstaan. D' paard wist dan een behoorlijke voor sprong op zijn rivalen te nemer maar kwam aan de „recta final" ir moeilijkheden met Oton, die op d laatste 25 meter als een wervelwinc samen met hem over de eindstree vloog. Zoals eerder vermeld won dar Deca met een neusverschil van Oton Derde en vierde waren Gamberil en Dalton.

In de segunda valida was he' Grandtully, dat direkt na het startsignaal de leiding op zich nam Het moest echter op de 800 meter de leiding aan Asomado en Belgrano II afstaan. Geen van beide paarden konden echter met de viktorie gaan strijken, aangezien **OMIMBIVA** met jockey Felix Garcia hun aan de „homestrecht" voorbij schoot, om hen zo met een halsverschil te kloppen Tweede werd Asomado, derde en vierde Belgrano II en Grandtully.

Precies 20 minuten na de uitslag van de tweede race ging de clasico de los „Sprinters" van start. Deze race werd een gemakkelijke overwinning voor de eerste favoriet Petare met jockey Raul Bustamante Deze jockey sleepte de trofee en de uitgeloofde 40.000 bolivars voor eigenaar en preparador M. Torrealba in de wacht.

Weer was het een verrassende uitslag vóor menige cinco-y-seis-speler, toen **PASTORCITO** met jockey Elacio Peña, onze „fija" Ribita met 1/2 paardenlengte-verschil klopte. Deze derde race begon met Ribita als de peleton-draver, die deze positie tot 15 meter voor de eindstreep behield, waar tenslotte Pastorcito op de resterende meters de koploper voorbij schoot om zo met een halve paardlengte-verschil te winnen. Ferreso, die jockey Gustavo Avila op zijn rug had, en het vertrouwen van bijna 90% van de cinco-y-seis-spelers bezat, heeft teleurgesteld. Met de derde plaats moest deze eerste favoriet zich tevreden stellen. De tweede van deze race was Ribitá. Als vierde ging Ganges over de eindstreep.

In de vierde race van de middag kon dan eindelijk de eerste favoriet **BRAZEN** met jockey Manuel Camacaro zegevieren. Het paard Brazen en Mi Bella waren direkt na de start de koplopers van het peleton. Deze beide rivalen draafden een tijdje zij aan zij. Aan de „homestrech" echter maakte Brazen zich van zijn rivaal los en won met drie en een halve paardenlengten de cuarta valida. De tweede plaats ging naar Mi Bella. Derde en vierde waren El Encanto en Charro Alegre.

Weer zo'n verrassende uitslag was de overwinning van **MOROCCO** in de quinta valida. Flanunia, die de gehele race voor stond en die nog 20 meter over had om als eerste over de eindstreep te gaan, moest op de tien laatste meter toezien, hoe 'orocco met hem samen over de ndstreep draafde. De commissarisn wezen (nadat zij de foto-opnamen ıdden bestudeerd) Morocco als winıar aan. Derde en vierde waren)limpico en Repetition. Berijder ın de winnaar van deze race was Aiguel Molly.

In de sexta of laatste race van le middag kon eindelijk weer de derde favoriet **INEDITO** met jockey Hector Revello zegevieren. Het waren Takan en Foxelle, die direkt na de start van deze laatste race de leiding namen. De strijd, die deze paarden leverden, was van korte duur, aangezien Takan op de 900 meter geheel alleen er van door ging. Inedito, die zijn reserves voor de recta-final opgespaard had, kreeg zijn kans, toen hij zag, dat Foxelle niet langer in het gevecht gewikkeld was en hem niet langer hinderde. Met een zwaai van zijn rijzweep gaf Revello zijn paard enige slagen, dat direkt verstond wat van hem verlangd werd. Hij zette toen alles op alles en schoot Takan eventjes voor de finish-lijn voorbij om met een minimum verschil de laatste race te winnen. Sea King (Avila) en Verdura (Pilin Gonzalez), die weer ieders vertrouwen had, hebben teleur gesteld. Sea King werd nr 6 en Verdura nr 12. De tweede van deze race was Takan. Derde en vierde Foxelle en Importuno.

Spelmoment tijdens de volleybalwedstrijd tussen damesteams van Julianadorp en Emmastad, welke ontmoeting door laatstgenoemde ploeg werd gewonnen.

Jong Aruba tegen Centro Dominguito

Willemstad. — Op zaterdag 24 mei a.s. zal de voetbalploeg Jong Aruba de gast zijn van de Curaçaose sportvereniging Centro Dominguito. Jong Aruba is momenteel kampioen van de A-klasse op Aruba. Deze club bracht verleden jaar ook een bezoek aan Curaçao en toen wisten de Arubanen met 5-3 over Centro te zegevieren. Gezien het feit, dat het elftal van Dominguito de laatste tijd zeer sterk voetbal speelt en in betere vorm is dan verleden jaar, belooft deze ontmoeting zeer spannend te zullen toegaan.

De wedstrijd begint om acht uur 's avonds.

RONALD COLMAN overleden

Santa Barbara. — Ronald Colman, de bekende filmster, is dezer dagen overleden. Hij leed sinds enkele dagen aan longontsteking. Colman werd 67 jaar oud.

Bonn. — Bij Pfronten in Schwaben is een lesvliegtuig van de Westduitse luchtmacht verongelukt. De twee inzittenden kwamen om het leven.

De Shell Pinkster Olympiade

Puntenverhouding bracht JULIANADORP volleyball zege

Emmastad. — De gisteren gespeelde wedstrijden bestonden uit tennis, volleybal en schermen. De eerste tenniswedstrijden van het weekprogramma gaven een even grote superioriteit van Julianadorp over Emmastad te zien, als eergisteren bij het zeilen omgekeerd het geval was.

De dorpelingen hebben op ander gebied dus geducht revanche genomen en dat was wel nodig want anders zou de achterstand wel eens te groot kunnen worden en daardoor de spanning uit het monstertoernooi kunnen geraken. Niemand vecht nu eenmaal erg hard voor een verloren zaak.

De volleyball wedstrijden mochten zich wel in een bijzonder grote belangstelling verheugen, ook vele jongelui waren aanwezig, waarschijnlijk om hun vaders en moeders aan te moedigen, want het was niet allemaal jong goed, wat op de baan stond. Maar dat was geen bezwaar want om met enthousiasme te spelen, behoeft men waarlijk geen achttien jaar te zijn. De oudste deelnemer was om en nabij drieenvijftig en de jongste een jaar of twintig. Zoals te verwachten was, waren de dames van Emmastad veruit de sterkste van de twee, maar bij de heren werd zware slag geleverd. Het spel was niet hoogstaand, maar wel hoogslaand, hoewel het ons toch meeviel hoe goed sommigen, toch volkomen ongetraind, nog uit de voeten kwamen. De eerste herenwedstrijd tussen Emmastad I en Julianadorp I bracht meteen al een maximum aan spanning, want inplaats van van de baan geveegd te worden, slaagde Julianadorp erin na de eerste game verloren te hebben, de tweede met groot verschil te winnen. Tenslotte slaagde Emmastad er toch de derde game en daarmede de wedstrijd te winnen. Julianadorp 2 deed het beter en sloeg Emmastad 2 met cijfers, die er niet om liegen, n.l. 15-5 en 15-6. Ook Emmastad 3 en 4 wisten het niet tot een overwinning te brengen.

De puntenverhouding besliste over de overwinning, die volgens de formule uitdraaide op een kleine Julianadorp zege, de eerste op dit onderdeel van de Olympiade.

Tennisuitslagen:

Echtpaar Alberts (J) — Mevr. Hoedemaker/de Heus 6-4, 6-3.
Mevr. de Boer/Floris (J) — Mevr. van Deelen/Mittertreiner (E) 6-4, 6-2.
Echtpaar Hendriks (J) — Mevr. Herklots/Goedhart (E) 6-2, 5-7, 6-4.
Echtpaar van Bremen (J) — Echtpaar v.d. Ploeg (E) 3-6, 6-2, 6-2.
Echtpaar Stofkoper (J) — Mevr. Noordhoek Hegt/Ansingh 6-3, 6-2.

Uitslagen Volleybal:

Dames:

Julianadorp 1 — Emmastad 1 6-15, 9-15.
Julianadorp 2 — Emmastad 2 2-15, 12-15.

Heren:

Julianadorp 1 — Emmastad 1 14-16, 15-4, 12-15.
Julianadorp 2 — Emmastad 2 15-6, 15-5.
Julianadorp 1 — Emmastad 3 15-4, 13-15, 15-2.
Julianadorp 2 — Emmastad 4 15-12, 15-8.

Stand::

	J'dorp	E'stad
Schieten	7,890	9,610
Voetbal veteranen ..	3,498	3,498
Atletiek	2,843	6,886
Vissen	5,750	4,250
Cricket	5,325	2,358
Zeilen	2,740	6,260
Tennis	6.520	2.230
Schermen	2.091	0,909
Volleyball	31,253	28,639
Totaal	67,910	64.630

Do jeugdzeilwedstrijden op Brakkeput Mei-Mei

Brakkeput. — Zaterdagmiddag vond op de haven van de Zeilclub „Asiento" aan het Spaanse Water weer het jaarlijkse feest plaats voor de „Asiento"-Zeilclubjeugd van 9 tot 13 jaar.

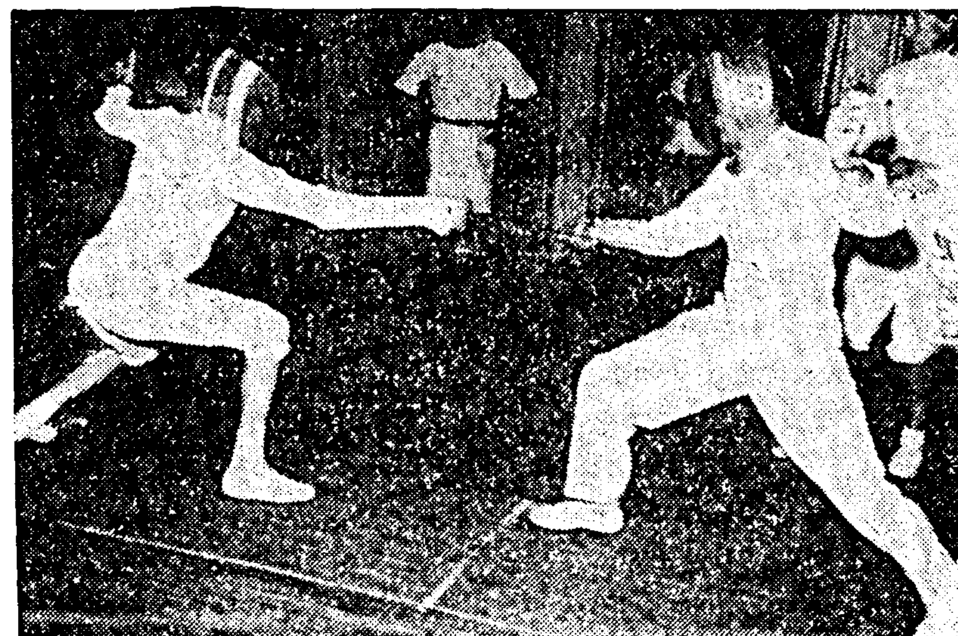
Naast de traditionele zeilwedstrijden in de jeugdbootjes en de Flying Junior-jachtjes werd er gedaan aan roeien, boegsprietlopen en mastklimmen.

Hoewel vaak het tegendeel wordt beweerd, was de voorzitter bij de prijsuitreiking van mening, dat mastklimmen en boegsprietlopen sportonderdelen zijn, die onverbrekelijk aan zeilen verbonden zijn; hij beschouwt ze als zeer belangrijk op dit jaarlijkse jeugdfeest.

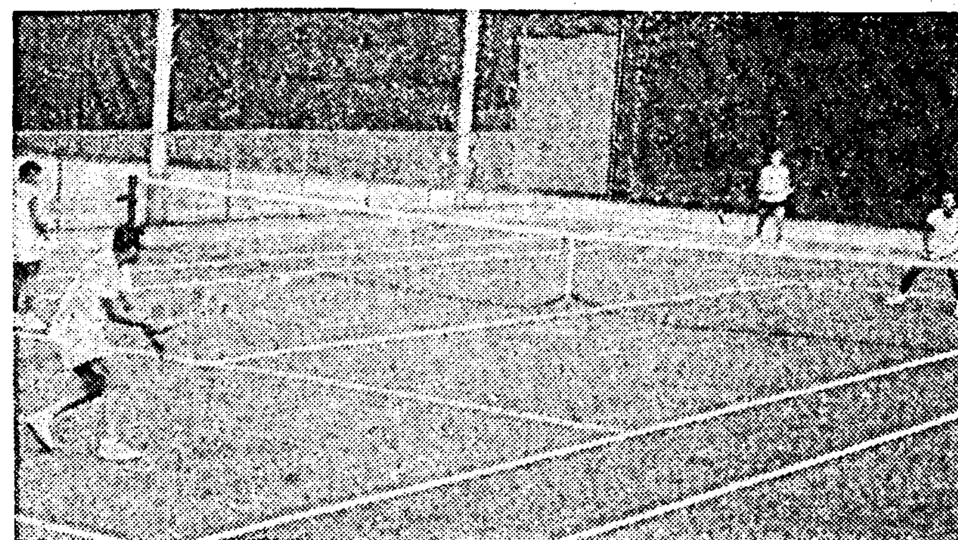
Het was voor de jeugd een zeer geslaagde middag en de organisator van de festiviteiten, de heer J. H. Alberts, en zijn medewerkers hebben dan ook zeer zeker het driewerf hoera, dat er op hun werd uitgebracht, terdege verdiend.

De winnaars en winnaressen van de diverse groepen waren:

Groep A: Janny van Wieren .. 37 pt
B: Robbie Dapper .... 37 pt
C: Els v.d. Werf ...... 32 pt
D: Freddy Nauta ...... 37 pt
E: Henk in 't Veld .... 29 pt
F: Ronald Masselink .. 30 pt
G: Dik Ringeling .... 28 pt
H: Ton Pas .... 34 pt
I: Gijs van Mourik .... 35 pt
J: Jan Spaan .... 34 pt

Opname uit de schermontmoeting tussen Emmastad en Julianadorp, die in het kader van de Shell Pinkster Olympiade gehouden werd.

De tenniswedstrijden, een van de onderdelen van de Shell Pinkster Olympiade, eindigden in een zege voor Julianadorp. Foto: spelbeeld tijdens de wedstrijd tussen het echtpaar Van der Ploeg (Emmastad) en het echtpaar Van Bremen (Julianadorp).

BASKETBALL-COMPETITIE BESLOTEN

Sportkoningin Aida Jacobs reikte de bekers aan de kampioenen uit

Oranjestad. — De competitie basketball is besloten met een wedstrijd tussen de damesteams van San Nicolas Jrs. en Aruba Jrs. San Nicolas won na een spannende strijd met 10-8, waarmee deze dames beslag legden op de kampioenbeker en Aruba Juniors op die van de sub-kampioenen.

Bij San Nicolas Jrs. scoorden de dames S. Martinez en I. Kock elk vier maal, terwijl bij Aruba Juniors mejuffrouw S. Poppen zes maal scoorde.

Ook bij de heren moest nog een beslissingswedstrijd worden gespeeld en wel om de tweede en derde plaats in de competitie A-klasse tussen NWI stars en Chinese club. De Stars wonnen met 26-23 en werden daardoor de sub kampioenen van hun afdeling.

Walter Pole scoorde voor de Stars acht maal, en bij de Chinese club was Boy Marchena met tien punten de beste scorer. Opmerkelijk is de prestatie van de Stars, als men weet dat zij in de eerste helft van de competitie geen enkele wedstrijd wonnen en zich in de tweede helft op zo schitterende wijze rehabiliteerden. Bovendien was het voor hen de eerste maal dat ze aan de competitie deelnamen. Scheidsrechters waren Betty Ecury en Herman Figueira. Score en timekeepers Frank Estrada en Frère Theodorus.

Na afloop sprak Frère Theodorus, als secretaris van de basketballbond, waarbij hij in het byzonder zijn erkentelijkheid betuigde voor de bevredigende publieke belangstelling, waardoor de competitie niet alleen een sportief, maar ook financieel succes(je) is geworden. Hulde bracht de Frére ook aan de scheidsrechters en de trouwe scorekeeper, Frank Estrada, die geen wedstrijd miste.

Aida Jacobs, Aruba's sportkoningin, reikte daarna de bekers uit aan de captains van Aruba Jrs (Kampioen A-klasse), NWI Stars (sub kampioen A-Klasse), Aruba Juniors (kampioen B-klasse), Don Bosco (sub kampioen B-klasse) San Nicolas Jrs. (damesklasse kampioen) en Aruba Jrs. (damesklasse sub-kampioen).

Intussen begint vanavond al weer een nieuw basketballtournooi en wel een georganiseerd door het Lago Sport Park. Om half acht spelen Plymouth en NWI Stars, en om half negen San Nicolas Jrs en Arrow. De wedstrijden worden alle in het Lago Sport Park gespeeld.

Nederlands bondselftal tegen Nottingham Forest

Den Haag. — Het Nederlandse bondselftal, dat woensdagavond 21 mei in het Feijenoord-stadion te Rotterdam tegen Nottingham Forest speelt, is als volgt samengesteld:

Doel: Pieters Graafland (Ajax), achter: Kraay (DOS) en Kuys (NAC); midden: Klaassens (VVV), Wiersma (PSV) en De Koning (Sparta); voor: Van der Kuil (Ajax), Lenstra (Sportclub Enschedé), Schuurman (ADO), Van der Linden (DOS) en Moulijn (Feijenoord).

Reserves: De Munck (DOS), Kruyver (PSV), Franssen (GVAV) en Cor van der Gijp (Feijenoord).

Hoewel deze wedstrijd bedoeld is als oefenwedstrijd voor de ontmoeting Noorwegen — Nederland op 28 mei in Oslo, heeft men het elftal niet de naam van voorlopig Nederlands elftal gegeven, omdat enkele spelers niet beschikbaar waren.

32.400 universiteits- en hogeschoolstudenten in Nederland

's-Gravenhage. — Uit een telling van het aantal studenten op 1 april 1958, welke het Centraal Bureau voor de statistiek heeft gepubliceerd, blijkt, dat het totaal aantal studenten aan de Nederlandse universiteiten en hogescholen is gestegen van 30.800 op 1 april 1957 tot 32.400 op 1 april 1958 (stijging 5 procent).

Het aantal eerstejaars-studenten steeg in het genoemde tijdvak van 5500 tot 5900 (7 procent). In de meeste faculteiten nam de belangstelling toe. Een daling gaven vooral te zien: godgeleerdheid, tandheelkunde en politieke en sociale wetenschappen. In verband met de opening van de technische hogeschool te Eindhoven zij opgemerkt, dat het totaal aantal eerstejaars in de technische wetenschap met 12 procent is gestegen en in Delft met 7 procent is gedaald.

Onlangs woonde H.M. de Koningin in het Kon. Inst. v.d. Tropen te Amsterdam de laatste zitting bij van de Kon. Ned. Akademie van Wetenschappen. Foto: de aankomst van H.M. de Koningin met prof. Vening Meinesz.

De onrust in LIBANON

Sovjets stellen besprekingen over handelsovereenkomst met ZUID SLAVIE uit

Beiroet. — In Tripoli zijn zaterdag en zondag volgens onofficiële berichten zeker tachtig mensen gedood bij gevechten tussen regeringstroepen en opstandelingen. De slag eindigde in massale overgave van circa 700 rebellen. Bij onlusten elders zouden bij elkaar 80 mensen om het leven zijn gekomen. Maandag was het in Tripoli vrij rustig.

Pogingen van politieke groepen om een oplossing van de crisis te vinden hebben tot op heden geen resultaat opgeleverd. Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken herhaalde maandag de verklaring de Ver. Staten geloven, dat de Libanese regering onder de huidige omstandigheden de orde kan handhaven zonder Amerikaanse hulp. De Libanese regering heeft niet om bijstand van Amerikaanse troepen gevraagd.